

EXHAUSTIVE NOTES

ON THE

S. S. L. C. (A Group) Tamil Text 1927

BY

T. N. Appaniengar,

and

Pandit:- A. Arangaramanujam Pillai.

MADURA.

Price As 9 only.

To be had of:—

1. The Manager

Harisamaya Divakaran Press.

239, South Marret St. Madura.

2. All Booksellers at Madura.

N. B:— Liberal Commission will be allowed to

Teachers and Booksellers.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேவாரமாதுஜாயநம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ந. அக்ஷயவஸ் புரட்டாசிமீ க.க.கி க.

Vol. 3. September & October 1926. No. 9.

ஸ்ரீப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா

வைபவஸங்கிரஹம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் எழுதியது.]

(246-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீமணவாள்மாமுனிகள் திருவேங்கடமுடையாளை மங்களா
சாஸனம் செய்தருள விரும்பி அண்ணாமுதலான சிஷ்யவர்க்கங்
களுடனே வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலிலே
போருளாளனையும், திருக்கடிகைத்தடங்குன்றில் தக்காளையும்,
திருச்சுகனூரில் அலர்மேல்மங்கையையும், கீழ்த்திருப்பதியில்
கோவிந்தராஜனையும் மார்க்கக்ரமத்திலேயுள்ள மற்றும் பலபல திவ்ய
தேசத்தெம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டே திருமலைக்
கெழுந்தருள், அங்குள்ள பெரியகேள்விஜயர் முதலானவர்களால்
ஆதரவுடன் எதிர்கொள்ளப்பெற்று, நித்யாதுஷ்டாநங்களை நிறை
வேற்றிக்கொண்டு பெருமானே ஸேவிக்க ஸந்திதியேற எழுந்தருளி
ஆபாதருடம் ஸேவித்து ஆனந்தித்து, தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன்
முதலிய ப்ராஸாதங்களையும் பெற்றருளி மீண்டு, மறுநாள் விடி
வோரை திருப்பள்ளியெழுச்சியவஸரத்திலே ஸேவிக்க விரும்பிப்
பெரியகேள்விஜயருடனே ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளினார்.

EXHAUSTIVE NOTES

ON THE

S. S. L. C. (A Group) Tamil Text 1927.

BY

T. N. Appaniengar,

and

Pandit: A. Arangaramanujam Pillai.

MADURA.

Price As. 9 only.

Released by Maran's Dog ,Toronto

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதோமா அஜாயகம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ந.

அகஷயவசு புரட்டாசிமீ

பாகம் ந.

Vol. 3.

September & October 1926.

No. 9.

ஸ்ரீப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா

வைபவஸங்கிரஹம்.

[ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் எழுதியது.]

(246-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீமனவாள்மாமுனிசன் திருசெங்கடமுடையானை மங்களா
சாலனம் செய்தருள விரும்பி அண்ணாமுதலான சித்யவர்க்கம்
கருடனே வடதிசை கோக்கிப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலிலே
பேருளாளனையும், திருக்கடிகைத்தடங்குன்றில் தக்காளையும்,
திருச்சகனூரில் அலர்மேல்மங்கையையும், சித்தத்திருப்பதியில்
கோவிந்தராஜனையும் மார்க்கக்ரமத்திலேயுள்ள மற்றும் பலபல திவ்ய
தேசத்தெம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டே திருமலைக்
மேழுத்தருள, அங்குள்ள பெரியகேள்விஜீயர் முதலானவர்களால்
ஆதரவுடன் எதிர்கொள்ளப்பெற்று, சித்யாநுஷ்டானங்களை நிறை
வேற்றிக்கொண்டு பெருமானே ஸேவிக்க ஸந்திதியேற எழுந்தருளி
ஆபாதருடம் ஸேவித்து ஆஸ்ரதித்து, தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன்
முதலிய பரஸாதங்களையும் பெற்றருளி மீண்டு, மறுநாள் விடி
வோரை திருப்பள்ளியெழுச்சியவஸரத்திலே ஸேவிக்க விரும்பிப்
பெரியகேள்விஜீயருடனே ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளினார்.

To be had of:—

1. The Manager

Harisamaya Divakaram Press.

239. South Marret St. Madura.

2. All Booksellers at Madura.

N. B:— Liberal Commission will be allowed to

Teachers and Booksellers.

அப்போது க்ரமப்படி ந்ருத்தகீதவாத்யஸம்ப்ரமங்கள் நடக்கவும் அத்யாபகர்கள் திருப்பள்ளியெழுச்சி திவ்யப்ரபந்தம் ஸேவிக்கவும் அர்ச்சகர் எம்பெருமானைத் திருப்பள்ளியுணர்த்தினார். ஆனால் ஸம்ப்ரபாதம், ப்ரபத்தி, மங்களாசாசனம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அப்போது யாரும் ஸேவிக்கக்காணாமையாலே இவை ஸேவிக்கவேண்டியது மிகவும் ஆவச்யகம் என்று திருவுள்ளம்பற்றிய மாமுனிகள் அண்ணாவை நியமித்தருள, அவரும் அந்த நியமத்தை சிரஸாவற்றித்துச் சொல்நோக்கும் பொருள்நோகும் தொடைநோக்கும் அழகாக அமையப்பெற்ற ஸம்ப்ரபாதம், ப்ரபத்தி, மங்களாசாஸனம், ஸ்தோத்ரம் என்னும் சில க்ரந்தங்களைச் செய்தருளி விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியகேள்விஜீயர்முதலான ஸந்திதிபரிஜநப்ரமுகர்கள் செவிசாத்தி அமுதினும் ஆற்றினிது என்று போரப்பொலியக் கொண்டாடி உகந்தவளவிலே 'இந்த ஸம்ப்ரபாதாதிகள் இவ்விடத்தில் இந்தத் திருப்பள்ளியெழுச்சியவஸரத்தில் அனைவராலும் நியமேன அநுஸந்தேயங்கள்' என்று நியமித்தருளினார் மணவாள மாமுனிகள். [இந்தநியமம் இன்றளவும் நிறைவேறிவருகின்றது.]

மாமுனிகள் சிலநாள் திருமலையில் எழுந்தருளியிருந்து பரமாரந்தத்துடனே போதுபோக்கிப் பிறகு திருவேங்கடமுடையானுடைய நியமம்பெற்றுக்கொண்டு பயணகதியிலே திருவரங்கம் பெரியகோயிலேற எழுந்தருளி, அண்ணாவை நோக்கி 'இப்படியே நூற்றெட்டுத் திருப்பதியெம்பெருமான்களுக்கும் ஸம்ப்ரபாத ஸ்தோத்ராதிகள் பணிக்கவேணும்' என்று நியமிக்க, அண்ணாவும் அப்படியே செய்தருளி ஆழ்வார் எம்பெருமானார் மணவாளமாமுனிகள் விஷயமாகவும் ஸம்ப்ரபாதாதிகள் செய்தருளினார். முன்புற்ற க்ரமப்படியே கோயிலில் பகவத்விஷய காலகேசபம் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிராநின்ற மாமுனிகள், கந்தாடையண்ணன் முதலான சிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாலகேசபம் ஸாதிக்கும் படி அண்ணாவைநியமித்தருளி, ஒரு சுபமுஹூர்த்தத்திலே அண்ணாவை ஸ்ரீ பாஷ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே அபிஷேகமும் செய்தருளினார்.

காலகேசபம்செய்யும் சிஷ்யர்கள் ஆதியந்தங்களில் ஆசார்யனுடைய தனியனை அநுஸந்திக்கவேணுமாய்கையால் அதற்காக

மாமுனிகள் தாமே ஒருதனியன் இவ்வதாக உபக்ரமித்து முதல் பாதம் அருளிச்செய்தார். அண்ணா அதனைக் கேட்டவாறே 'இதில் இம்மாமுனிகளின் ஸம்பந்தம் தோற்றவில்லையே!' என்று வருந்தி உடனே இரண்டாம் பாதத்தைத் தாமே விண்ணப்பம் செய்தார். இங்ஙனே பூர்வார்த்தம் அவதரித்ததும் இதனைப் பூரணம் செய்ய வேண்டியது தங்கள்கடமையென்று நினைத்த சிஷ்யர்கள் மற்றுமிரண்டு பாதங்களை விண்ணப்பம்செய்து தனியனைப் பூரித்துவிட்டார்கள். அத்தனியனே, 'வெடினாஹெஸிககூடாக்ஷிவ்யுஷ்வொயம் கானொவயஞ்யுயதிநஃ கரணெணகவாது வதாநவாய சிநவடிமஹெணரஹெவதம் ஹகூ ஹஜாதி வரவாடிஹயம் கராரூப' என்று ப்ரஸித்தமாயுள்ளது. ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸேவிக்கும் போது ஆதியந்தங்களில் இத்தனியனை அநுஸந்திக்கக்கடவீர்க ளென்று கோயிலண்ணன் முதலானோர்க்கு மாமுனிகள் நியமித்தருளினார்.

“வெடினாஹெஸிகூடாக்ஷிவ்யுஷ்வொய
ஸூலித்யுஷ்வரவாரஹிநி திதாயஃ
பூவத்யுததநஹிக்ஷிதய ஹாஷ்யம்
தவாடிஹகரஹஹெணதொலிநித்யு”

என்கிற தனியன் அண்ணா திருக்குமாரரால் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

இங்ஙனமாக மாமுனிகள் கோயிலில்வாழ்ந்து கொண்டு தர்சன நிர்வாஹம் செய்துபோருங்காலத்திலே, கங்காதீரத்தில்நின்று ஓர் அத்வைதவாதி திருமலையிலேவந்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை வாதப் போர்செய்ய வருமாறு அழைக்க, அங்குள்ள ஸ்வாமிகளைவரும் கூடி ஆலோசித்துக் கோயில்வாழும் மணவாளமாமுனிகளுக்கு அச்செய்தியை அதித்வரையிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவானைத் திருமுகமுலமாகத் தெரிவிக்க, அதனையறிந்த மாமுனிகள் திருமலைக் கெழுந்தருள்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அழகியமணவாளனுடைய நியமம்பெறுவதற்காக அண்ணா முதலான சிஷ்யர்களுடனே ஸந்திக்கெழுந்தருள, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு 'மாமுனிகாள்! உம்முடைய விரஹத்தை நாம் ஸஹிக்கமாட்டோம்; நம் ப்ரதிவாதி

பயங்கரரைத் திருமலைக்கு அனுப்பிக் காரியங்கொள்க; எம்பெருமா
னார் தர்சனத்துக்கு ஒருநாளும் கெடுதி விளையமாட்டாதாகையால்
நீர் நிச்சங்கராக நம் கண்வட்டத்தில் தானே வாழக்கடவீர்' என்று
நியமித்தருள, மாமுனிகளும் அத்திருவானையை சிரஸாவணித்து
மடமேறவிவமுந்தருளி அண்ணாவை ஸத்கரித்துத் தமது பரிஜந
பரிச்சதங்களுடனே திருமலைக்குச்சென்று வாதிவிஜயம்பண்ணி
வருமாறு நியமித்து, ருக்மிணி ஸத்பபாமாஸமேதனான ஸ்ரீ வேணு
கோபாலன் நித்யாராதனவிக்ரஹமாகத் தந்தருளிப் புறப்பட
விட்டார்.

இங்ஙனே ஆசார்யநியமனத்தாலே திருமலைக்குப்புறப்பட்ட
அண்ணா கார்பகௌரவத்தையுத்தேசித்து வழியிடையே எங்கும்
விளம்பியாமல் சடக்கெனவே திருமலை சென்றுசேர்ந்து, அங்குள்ள
பெரியகேள்விஜயர் முதலான மஹான்கள் எதிர்கொண்டழைக்க
வெழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்தபின் அந்த
வாதியோடு வாதயுத்தம் தொடங்கினார். மூன்று நாளளவும் வாதம்
நடந்தும் இரண்டு கஷிதளும் ஒருஸமமான நிலையில் இருந்தனவே
யன்றி, வாதியின் கஷி சிறிதும் இளைக்கவில்லை. ஆகவே, இதன்
அவஸானம் எங்ஙனையாமோ என்று மிக்கவிசாரமுற்ற அண்ணா
மூன்றுநாளிரவு விதியாவருவானுக்குத் திருவாராதநம் கண்டரு
ளப்பண்ணி 'தர்சனத்தை நோக்கியருளவேணும்' என்று ஆர்த்தராய்
ப்ரார்த்தித்துவிட்டு அதுவே சிந்தையாய் உபவாஸத்துடனே சய
னித்திருந்தார். அன்றிரவு கண்ணபிரான் கனவிலே காட்சிதந்து அத்
வைதவாதங்கள் அற்றொழியும்படியான யுக்திகளை அண்ணாவுக்கு
உபதேசித்தருள, பரமஸந்துஷ்டராய்த் திருக்கண்ணிழித்தெழுந்து
எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதபகூபாத மஹாகுணத்திற்குப் போர
உகந்து புகழ்ந்து, நித்யாநுஷ்டாநங்களை முடித்துக்கொண்டு வாத
ஸபைக்கு எழுந்தருளி அத்வைதவாதங்களைப் பலபடியாகக் கண்
டித்து ஸ்வபகூதோஷங்களையும் அகற்றி ஸித்தார்தப்ரக்ரியையை
நிரூபித்தவளவிலே அந்த வாதியானவன் ஒன்றும் சொல்லமாட்
டாதே திகைத்து நின்றான். உடனே ஸபாமண்டபத்தில் 'ஜயதி
யதிராஜராஜ:' என்றற்போன்ற ஜயகோஷங்கள் கனக்கக் கிளர்ந்
தன. அந்த வாதியும் ஸ்வபகூதோஷங்கள் அபரிஹார்யமே என்று

நிச்சயித்துத் தன் தோல்விக்கு இசைந்து ஸ்வாமிதிருவடிகளிலே
வணங்கிக் கைகூப்பிநிற்க, அவனுடனும் மற்றுமங்கே திரண்டிருந்த
ஸ்வாமிகளுடனும் திருவேங்கடமுடையானே ஸேனிக்க உள்ளே
எழுந்தருளிநார் அண்ணா.

அந்தஸமயம் உச்சிக்காலத்திருவாராதநம் நடைபெற்றுத் தீர்த்
தவிநியோகமாகவேண்டிய தருணமாயிருந்தமையால் அர்ச்சகர் தீர்த்
தம் ஸாதிக்க வந்தவளவில், அங்குள்ளாரோல்லாரும் அண்ணாவுக்கு
முதல்தீர்த்தக் மரியாதை நடக்கவேணுமென்று விரும்பினார்கள்.
அந்த வாதியானவன் அண்ணாவுக்கு அடிப்படியாகத் தர்ன் தீர்த்
தம் வாங்கிக்கொள்ளவேணுமென்று விரும்பியிருந்தான். 'இங்ஙன
நடக்குமாகில் ஜீயர்முதலானோர் அந்தவாதிக்குப்பிறகு தீர்த்தம்
ஸ்வீகரிக்கவேண்டியதாகிறதே! என்செய்வது?' என்று அண்ணா சிந்
தித்து, ஜீயர்முதலான மஹான்களைத் தமக்குமுன்னே தீர்த்தம்
ஸ்வீகரிக்கச்செய்து, அவர்களுக்குப் பிறகு தாம் ஸ்வீகரித்து,
தமக்குப் பிறகு அந்தவாதி ஸ்வீகரிக்கும்படியாக ஒரு ஸதுபாயம்
செய்தருளினார். அப்படியே நடந்தபடியைக்கண்ட அங்குள்ளா
ரனைவரும் அண்ணாவின் லௌகிகஸம்விதாந ஸாமர்த்தியத்தின் சீர்
மைக்குப் போரவுகந்து வியந்து பலவாறு புகழ்ந்தனர்.

பிறகு திருவேங்கடமுடையான் அர்ச்சகமுதேத அண்ணாவை
அருள்பாடிட்டழைத்து, 'வாரீர்! வாதிபயங்கரமே! இங்கே திரு
மலையில்தானே நித்யவாஸமாக விற்றிரும்; பன்னக்கு, ஸிம்ஹாஸநம்,
சாமரம், குடை, திருச்சின்னம் முதலிய பரிசுகளைப் பெற்றுக்
கொள்ளும்; சிலக்ராமங்களையும் தேஹயாத்ராசேஷமாகக் கைப்
பற்றிக்கொள்ளும்' என்றருளிச்செய்து பஹுமாரங்களைச்செய்து
திருமலையிலேயே நித்யவாஸம்பண்ணுமாறு நிர்ப்பந்திக்க, அண்ணா
வும் 'நாயினேன், யநெஜாஸி; அப்படியேயாகிறது; கோயிலில்
பெரியஜீயர் ஸந்நிதிக்கு விடைகொண்டு இச்செய்திகளையெல்லாம்
விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைநியமனமும்பெற்றுக் கடுகமீள்
வேன்; இப்பயணமுறையில் விடைதந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்
தித்து நியமனத்தையும் ஸத்காரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு ஸந்
நிதியில் நின்று புறப்பட்டு வெளியே எழுந்தருளுமளவில் சிஷ்ய
ப்ரமுகர்கள்,

‘போயிதஜஜிஸுககொடி

வாடநவாடவாணிதொயி

ஸ்ரீத்யுடலீகூஹரெஷு ஸிநெ

ஸபுதிவாஹியஜரலிஹம்’

‘சுஹத வாரியமஹி

நிநுவசிவதாரனயாநகாஹி

ஹாரஸநாதவெது

வாஹியஜரமாருவபுஷாஜீஸாஹி’

‘சுகவிஃ கலியநவபுஃ வபுயநு

சுபுயஃ வபுயநுமாரமாரமாரயநு

வரவாஹியஜரவாஹிஜி

வராரணுவராகுஜி உஹி’

இத்யாதி ச்லோகங்களைச் சொல்லி விருதுதினார்கள்.

அண்ண இரண்டுமுன்றுநாள் திருமலையில் இருந்துவிட்டுத் தமது முத்ததிருக்குமாரரை அவ்விடத்தில் நித்யவாஸமாக இருக்கச் செய்து தாம் திருவரங்கமாநகரையோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியடைவிலே பெருமாள்கோயிலில் பேரருளாளனை ஸேவித்து, அங்குள்ள சிஷ்யர்களின் ப்ரார்த்தனையால் நடுவில்திருக்குமாரரை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, கோயிலுக்கு விரைந்துசென்று சேர்ந்து மாமுனிகள் ஸநிதியிலே திருமலைவருத்தார்தங்களைப்பெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்து திருவேங்கடமுடையானுடைய நியமனத்தையும் விஜ்ஞாபித்து ‘அடியேன் சிலகாலம் திருமலையிலே வஸிக்கும் படி விடைதந்தருளவேணும்’ என்று ப்ரார்த்திக்க, மாமுனிகள் ‘உம்மைவிட்டு நாம் பிரிந்திருக்கவல்ல ப்ரக்ருதியன்று காணும்; உம்முடையகுமாரர் அங்கேவஸிப்பதானது நீர் அங்கே வஸிப்பதொக்கும்; ஆகையாலே ஆஜ்ஞாதிலங்கநதோஷம் வாராது; இங்கேயே இருக்கப்பாரீர்’ என்று பரமக்ருபையுடனே நியமித்தருளினார்.

பின்பு ஒருநாள் மாமுனிகள் தம் பூர்வாச்சரம் பௌத்ரராகிய அழகியமணவாளநாயனார்க்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும்

படி அண்ணவை நியமித்தருள, அண்ணவும் அப்படியே ஸாதித்துக்கொண்டு வரும்போது தமது இயற்கைக்கு ஏற்ப நைச்யாநுஸந்தாந நிஷ்டராய்,

‘ஸ்ரீநாநு ஸாநாரஜாராத்யுஜிஃ வயபாயவாஷ்யகூகி

ஹாஷ்யம் வ்யாகுவதஸுஸ்யஸுராத்யுகொடள ஜிநாய’

என்கிற ச்லோகத்தை அநுஸந்தித்துப்போந்தார்.

பிறகு சிலஸம்வத்ஸரங்கள் கடந்தபின் மணவாளமாமுனிகள் தமது திருவவதாரக்ருத்யங்களைத் தலைக்கட்டி நலமந்தம்ஸ்தேதாரநாடுபுகத் திருவுள்ளம்பற்றி சிஷ்யர்களெல்லாரையும் நோக்கி அவரவர்களுக்குத் தகுதியாக ஹிதங்களை உபதேசித்தருளித் திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின் திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அப்பொழுது, ஆசார்யவிச்லேஷதுக்கத்தாலே சிஷ்யர்களெல்லாரும் முசித்துக்கிடக்க, அண்ண அவர்களைத்தேற்றி மேல்நடைபெறவேண்டிய திருவத்யயநாந்த சரமகைங்கர்யங்களைப்பெல்லாம் பரமவிபவமாக நடைபெறச்செய்தருளினார்.

பிறகு அண்ண மணவாளமாமுனிகளைப் பிரிந்துகோயிலிலே வாழமாட்டாத வ்யஸநத்தாலே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுத் ‘காணு கந்தவூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி’ என்கிறகனக்கிலே அவ்வோ த்வ்யதேசங்கள்தோறும் மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு பயணகதியிலே திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்கே உபயவேதாந்தப்ரவசனம் செய்துகொண்டு சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து திருநாராயணனுடைய திருவாணைப்படியே தமது இளையதிருக்குமாரரை அவ்விடத்திலே நித்யவாஸ நிரதராக்கிவைத்துப் பேரருளாளனை ஸேவிக்கவிரும்பிப் பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் தென்னத்தியூரர்கழவினைக்கீழ்க் குற்றேவல் செய்துகொண்டு சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யபகவத்விஷயாதி காலக்ஷேபங்களும் ஸாதித்துக்கொண்டு சிலகாலம் அங்கே வாழ்ந்துவந்தார்.

இங்ஙனே அங்குச் சில ஆண்டுகள் கழிந்தபின் திருமலையில் நின்ற முத்ததிருக்குமாரரை வரவழைத்து அங்கே பேரருளாள

னுடைய அத்தாணிச்சேவகங்களுக்கு ஆளாக்கிவைத்துத் தாம் திருவரங்கம் பெரியகோயில் சென்றுசேர்ந்து அவ்விடத்திலே ப்ர தாதர்சநநிர்வாஹகராய் அனைவர்க்கும் அடைக்கலமாக எழுந் தருளியிருந்து காலகேசுபங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கையில், திருவேங்கடமுடையான், முன்பு தமக்கு நியமித்தருளினதை நினைந்து அங்கேபோய்ச் சிலகாலம் வழுவிலாவடிமைகள் செய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டுத் திருமலைக்கெழுந்தருளி முன்புபோலே அங் குத் திருமருண கைங்கர்ப்ரிஷ்ணாதராயிருந்துகொண்டு பாவஸ் கா- ஸ்ரீதிவாஸாசாரியர்முதலான பல மஹான்களுக்கு அத்யாத்மசாஸ்த் ரங்களை அதிகரிப்பித்துக்கொண்டு வாழும்நாளில் இவருடைய திரு வடிகளிலே பலர் ஆசிரயித்து உஜ்ஜீவித்துப் போனார்கள்.

இங்ஙனே மஹாமஹிமசாலியாக உலகத்தை வாழ்வித்தருளின அண்ணா, ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸ்ரீபாகவதம் ஸுபாலோபநிஷத்து அஷ்டச் லோக யதிராஜவிம்சதி இவற்றுக்கு ஸங்க்ரஹப்படி விபாக்கியான மும், நூற்றெட்டுத் திருப்பதியெம்பெருமான்கள் விஷயமான ஸுப்ரபாத ப்ரபத்தி மங்களாசாஸநஸ்தோத்ரங்களும், ஸ்ரீக்ருஷ்ண மங்களமும், ப்ரபத்தியோககாரிகைகளும், ப்ராசார்யஸப்ததி ரத்தந மாலையும், வரவாமுரிசதகமும் [ஜீயர்படியைத்தழுவிய] நித்யாராதந விதியும், விஜயத்வஜமும், “சேய்யநாமரைத்தாளிணைவாழியே” இத் யாதி ஜீயர்வாழித்திருநாமமும், இருபதுவார்த்தையும், பெரியஜீயர் விஷயமான பாதாதிகேசாந்தமாலைப் பிரபந்தமும், வருத்திஸ்தவமும் முதலான பல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து தம்முடைய அவ தாரக்ருத்யம் ஒருவாறு தலைக்கட்டிற்றுகக்கொண்டு இவ்விபூதியை விட்டுத் தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளத் திருவுள்ளம்பற்றி, கலிஞ்சு 4406ஆவதான ஸ்ரீமுகஸம்வத்ஸரம் பங்குனிமாதம் சுக்ல நவமி புஷ்யநக்ஷத்திரம் புதன்கிழமையன்று ஸ்ரீ மணவாளமாமுனி களின் திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். அப்பொழுது இவருடைய புத்ரசிஷ்ய ப்ரப்ருதி களாலே அநுஸந்திக்கப்பட்ட சரமச்சிலோகம் பின் வருவதாகும்:—

‘சுஷெஸ்ரீ, சுவநாஸிகெ டிநகிணௌ

ஜீநமதெவாணரௌ

வகௌபுஷ்யஸ்யுதெ வஸுதியௌ

தாரெயவாராதிதெ।

ஸ்ரீராம வதகௌஸ்யநுபநவஸூவாயபுததாயுஃ

ஸ்ரீவெகௌஸ்யமாடிசுணவிலவொ

வாஜிநுஜீகௌஸ்யாராஃ॥

இங்ஙனே விபவாவதாரத்திருமேனியைவிட்டுத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரெனினும் இவர் எம்போலிகளான அநந்யகதிகளைக் காத்தருள்வதற்காகத் திருவரங்கமாகரினும் ஸ்வாவதாரஸ்தலமரன் பெருமாள்கோயிலிலும், திருநாகூரிலும் திருநாராயணபுரத்திலும் கீழ்த்திருப்பதியிலும் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரிலும் மற்றுமடியார்கள் விரும்பின இடங்களிலும் ‘தம்ருகந்ததெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே’ என்கிற அர்ச்சாரூபத்திருமேனியைப் பரிசுரஹித்தருளி அனைவரை யும் வாழ்வித்துக்கொண்டு பல்லாண்டுபல்லாண்டாக எழுந்தருளி யிருக்கிறார்.

ஸங்க்ரஹப்படி அண்ணாவைபவம்

முற்றுப்பெற்றது.

அண்ணாதிருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதநந்தாசார்யஸ்வாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமா நுஜஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

[இது, காரப்பங்காடு ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தவித்வான் சிங்கராசார்யஸ்வாமி எழுதுவது.]

[தொகுதி 3, பகுதி 8, 251-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

ப்ராபத்தங்களில் இவ்வுடம்பால்மட்டும் அநுபவிக்கத்தக்க பிராபத்தம் திருப்த்தப்ரபந்தனுக்கு அநுபவத்தால் நசிக்கும். மற்ற ப்ராபத்தகர்மாக்கள் ப்ரபத்திமாஹாத்மயத்தாலே நசிக்கும்.

பக்தனுக்கு ப்ரார்ப்த ஸாமான்யம் அதுபவவிநாசபம்; ப்ரார்ப்தகர் மாவஸாதத்திலே பலம். ஆர்த்தப்ரபந்நனுக்கு உபாயாதுஷ்டாநாதந் தரம் இவன் கோவினபடியே ப்ரார்ப்தமெல்லாம் அழியும். கீழ்நிரு பித்தபுடி சில அதிகாரிகளுடைய சரீரஸ்திதிக்கு பகவதிச்சையே காரணம். புத்திபூர்வமான உத்தராகத்துக்கு ப்ராய:சித்தம் பக்தி நிஷ்டனுக்கு “யொமரெவநிஷெவெத” “யோகமேவநிஷேவேத” என்கிறபடி பக்தியே ப்ராய:சித்தம். ப்ரதிபதோத்த ப்ராய:சித்தம் வ்யபதிஷ்டனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் அதுஷ்டேயம். ப்ரபத் திநிஷ்டனுக்கு “யக்ஷவம்: ஸாணம் வுஜேக்” “யத்புந: சாணம் வ்ருஜேத்” என்கிறபடியே பூர்வக்ருத ப்ரபத்திஸ்மாணம் ப்ராய: சித்தம். “யத்புந: சாணம் வ்ருஜேத்” என்கிறவிடத்தில் புந: ப்ரபத் தியைச் சொல்லாநிற்க, ப்ரபத்திஸ்மாணம்; என்பது கூடுமேவேன் னில்? “ஸக்யுஷெவ ப்ரவநாய” “ஸகிருதேவ ப்ரபந்நாய” என்றும் ப்ரபத்தி ஸகிருத கர்த்தவ்யமாகையாலே “ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷ யிஷ்யாமி” என்று அந்தப்ரபத்தி ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி ஸாதநமாக ஏற்படுகிறபடியால் ஸர்வபாபாந்தர்க்கத புத்திபூர்வாகத்துக்கும் அதுவே ப்ராய:சித்தமாகையாலும், நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் வ்யவஸாயாத்மகமான ஜ்ஞானமே அதுவ்யவஸாயாபுமாகையால், ப்ரபத்திஸ்மாணமே புந: ப்ரபதநமாகையாலும் விஜோதமில்லை.

இப்படி பாஷ்யகாரர் “க்யுதாநு க்ரியரோணாநு கரிஷ்யோ ணாநு ஸவ்யாநஸெஷத: க்ஷிஷு” “க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்ய மாணாந் ஸர்வாநசேஷத: க்ஷமஸ்வ” என்றருளிச் செய்திருப்பதா லும், “கஜோநாடியவா ஜோநாசுதக்ஷஸவ்யம் ஸரியத்யாஸா ஸா ணாமகிராஜஸா” அஜ்ஞாநாததவா ஜ்ஞாநாத் தத்ஸர்வம் சமயத் யாக சரணாகதி “ஞ்ஜஸா” என்று ப்ரபந்நபாரிஜாதத்திலிருப்பதா லும் பூர்வக்ருத ப்ரபத்தி ஸ்மாணமே ப்ராய:சித்தமாகக்கடவது.

“க்யுதாநு க்ரியரோணாநு கரிஷ்யோணாநு” “க்ருதாந் க்ரிய மாணாந் கரிஷ்யமாணாந்” என்கிறவிடத்தில் ‘கரிஷ்யமாணாந்’ என் கிறவிது பாபாரம்பக பாப பரமென்னவொண்ணாது. ‘கிருதாந்’ என் கிறவிடத்தில் க்ருதசப்தம் ஏதத்வ்யதிரித்தபரமென்று கொள்ள

வேண்டிவரும். அப்போது கரிஷ்யமாண பதத்துக்கு லக்ஷணையும், க்ருதசப்தத்துக்கு ஸங்கோசமும் ஏற்படும். இவைகளில் காட்டிலும் புந: சப்தாஸ்வாஸ்யம் ஸஹ்யம். மேலும், கரிஷ்யமாண சப்தம் பாபாரம்பக பாப்பரமாகக்கொள்ளில், புத்திபூர்வாகம் வர்பாஸக்தி யில்லை; ஆதலால் ப்ரபத்தி ஸ்மாணமே ப்ராய:சித்தமாகக்கடவது. இங்கும் வ்யபதிஷ்டனான அதிகாரிக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ப்ர திபதோக்த ப்ராய:சித்தம் அதுஷ்டேயம். ஆனால் வரப்போவதான ப்ரபத்தி உத்தேசித்து ப்ராய:சித்தம் அதுஷ்டிக்கும் பக்தத் தில் வரப்போவதான மஹாபாதகத்தை உத்தேசித்த முன்னதா கவே ப்ராய:சித்தம் பண்ணிக் கொள்ளவாமென்றேற்படுமே என் னில்; வித்தவ்யயாயாஸ ஸாத்யமான ப்ராய:சித்தத்துக்கு நிமித்த நி:சயம்வேணும். லகுப்ராய:சித்தத்துக்கு சம்சய நி:சய சாதா ரணமான நிமித்தஜ் ஞானமேபோரும்.

மேலும், “வெஷ நு, ராஜ ரெகாஷ கவாலம் நிவ்யுஷெக் ஜந தா ரெஷ்யு” “ஐந்த்ராகந மேகாதச கபாலம் நிர்வபேத் ஜநதா மேஷ்யந்” என்றிருப்பதால் பின்னுண்டாகப்போரும் நிமித்தத்தை உத்தேசித்து தத்ஸாதநமானதொன்றை முன்னாகவே அதுஷ்டிக்க லாம். ப்ராய:சித்தம் ஏற்படாதவரையில் “கௌடிஷெஸ்தி சிக்ஷயாப் யந்வயந்” என்கிறபடி யாவ்யுத்யந்” “கௌடில்யேஸ்தி சிக்ஷயாப் யந்வயந்” என்கிறபடி யும், “கம்ஜாபவந்தி காணாபவந்தி” “கம்ஜாபவந்தி காணாபவந்தி” என்கிறபடியும் “வெஷநு: ப்ரவநாய ராஜவ்யா வரா யவக்” “லகுதண்ட: ப்ரபந்நஸ்ய ராஜபுத்ரா பராதவத்” என்கிற படியும் லகுதண்ட சிக்ஷையைப்பண்ணி ஸர்வேசவரன்னைக்கொண் டருளும். “கவாலம் ஹமவதா ய ரெவிஷ்யம் மஹனி” “நகலுபாக வதா ய மவிஷம் கச்சந்தி” என்றிருப்பதால் யம் யாதநாதிகள் ஏற் படாது. ப்ரபந்நனுக்கு விச்வாஸ மாந்த்யமிருந்தாலும் பூர்ண் விச வர்ஸத்தை உண்டாக்கி ஸர்வேசவரன் அங்கீகரித்தருளும்.

மேலும் ஆசார்ய நிஷ்டையுடையவனுக்கு ஆசார்யனுடைய ஸம்பந்தமே உத்தராகமாகையால் அந்த ஆசார்யனை நினைத்து ஸர் வேசவரன் க்ருபை பண்ணியருளுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அதா

வது. வரதராஜ ஸ்தவத்தில் “ராரோநுஜாவ்வி, ஸரணோஸி”
 “ராமாநுஜாங்க்ரி சரணோஸி” என்கிற சலோகத்தில் இந்த விஷ-
 யத்தை அருளிச்செய்தார். இதன் அர்த்தம்- அடியேன் உடைய
 வருடைய திருவடிகளை சரணமாக அத்யவஸித்தவன்; அந்த உடைய
 யவரும் ப்ரபந்தகுலத்துக்கு ப்ரகாசகராயிருந்தவர்; அவர் ஆளவந்-
 தார் திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்; ஆளவந்தாரும் நாதமுனிகளு-
 டைய ஜம்மவித்யா ஸம்பந்தமுள்ளவர்; நாதமுனிகள் ஆழ்வாரு-
 டைய வித்யாவம்சியர்; அங்க ஆழ்வாரும் ஸத்வாராகமாக அதாவது
 ஸேனைமுதலியார் மூலமாகப் பெரியபிராட்டியாருக்கு தாஸர்; ஆக
 இப்படி தேவரீருடைய அந்த:புர பரிகரமாகையால் தேவரீராலே
 கடாக்கித்தகுந்தவன் என்பதாம்.

ஆக நம்முடைய ஸம்பந்தாயஸ்தர்களுள்ளாரும் ஸ்ரீபாஷ்ய
 காராபிமாநாந்தர்ப்பூதராகையால் பலஸித்தியில் கண்ணழிவில்லை.
 மணவாளமாமுநிகளும் “கோகுயெவி கரணகுய நிஜிபுதாதி
 பாவகியஸ்ய ஸரணம் ஹவசு க்ஷெபெவ, ஸாவ க்ஷெபெவ
 க்ஷெபா ராணெக்யிபுதாயசு க்ஷெப ஸ்வணவஹி யதீநு, ஹவசுஸு
 தாநாம்” காலத்யேபீ கரணத்ய நிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்ய சரணம்
 பகவத்க்ஷமைவ ஸாச த்வபைவ கமலாரமணேர்த்திதாயத் க்ஷே-
 மஸ்ஸ ஏவஹி யதீந்த்ர பவத் ச்ருதாநாம்” என்றருளிச்செய்தார்.

அப்படியே ஆர்த்தி ப்ரபந்தத்திலும் “இந்த வரங்கத்தி லினி
 திருநீ யென்றாங்கர், எந்தை யெதிராசர்க் கீந்தவரம்-சின்தைசெய்-
 யில், நம்மதன்றே நெஞ்சமே நற்றதை சொம்புதல்வர், தம்மதன்றே
 தாயமுறை தான்” என்றும் அருளிச்செய்தார். இவற்றின் அர்த்தம்-
 காலத்யத்திலும் கரணத்யத்தாலும் செய்யப்பட்ட அதியான பாப
 கார்யத்தைப்பண்ணினவனுக்கு ரக்ஷகம் பகவானுடைய க்ஷமையே;
 அந்த க்ஷமையை பகவானிடத்தில் தேவரீர் ஆசிருதர்களுக்காக
 ப்ரார்த்தித்திருப்பதால் அந்த ப்ரார்த்தனையே தேவரீரை ஆசிரியித்-
 தவர்களுக்கு ரகக்ஷ; அந்த ப்ரார்த்தனையும், “ரோஹாய ரிஜ்யாநு
 ஸவபூ நஸெஷத: க்ஷேஸு” “மாந்தாரய மதீயாந் ஸர்வாநசேஷத:”
 க்ஷமஸ்வ” என்றருளிச் செய்தவை. குடும்பியாயிருப்பானொருவன்

எனக்கு நெல் வேணுமென்றால் எனக்கு என்றது ஸகுடும்பனான
 தன்னைச்சொல்லுமாபோலே இங்கும் “மாம்தாரய” என்றதும்
 ஆசிருதர்களோடே சேரத்தம்மைச் சொன்னபடி. அதைப்பற்றியே
 க்ஷேஸ ஸ்வணவஹி யதீநு, ஹவசுஸு தாநாம்” “க்ஷேமஸ்ஸ ஏவஹி
 யதீந்த்ர பவத் ச்ருதாநாம்” என்றருளிச்செய்தது.

அப்படியே ஆர்த்தி ப்ரபந்தத்திலும் பெரியபெருமாள் பாஷ்ய
 காரருக்குக் கொடுத்தவரம் ஆராய்ந்துபார்த்தால், பிதாவினுடைய
 ஸ்வம் புத்ரர்களுக்கு எப்படி தாயப்ராப்தமோ அப்படியே புத்ரஸ்-
 தாநீயர்களான நம்மதன்றே என்று அருளிச்செய்தாம். இத்தால்
 கீழ் நிரூபித்தபடியே “ஸூக்ஷாவரம்” “ச்ருத்வாவரம்” என்று
 தேசிகன் அருளிச்செய்தபடி பாஷ்யகாரருக்குப் பெரியபெருமாள்
 கொடுத்தவரம் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டவரமே. இப்படியே தேசிகனும்
 ரஹஸ்யத்யஸாரத்தில், குருபரம்பராதிகாரத்தில் “பூஜிதா ஞாயம்
 ஷிஸுதாஞயாயநாம்” “ப்ரஜ்ஞா தாயம் திசதுதயாதநாம்” என்று
 தாயசப்தத்தாலே வ்யவஹரித்தார். இதற்கு வ்யாக்கியையான
 ஸாரப்ரகாசிகையில் “யஸாஹிதா நாலிநொதி ஸகூவாயபூ:
 தஸெஸ நஹுக்ஷே க்ஷாஹந ஸஹிவிஷ்ராத: தஜநயதி
 தக்ஸெஸ ஹிஜந ஹத்யுக்ஷே: மூரூவரம்வராயா க்ஷிஜநக
 வரம்வராக்ஷந வித்ரு விதாஹி யநெ ஞாயஸஸ வ்யவஹார
 வசு மூரூவரம்வரா பூவூயாம் ஞாயஸஸ வ்யவஹாரம்”
 “யஸ்மாத் தர்மாநா சினோதி ஸஆசார்யய: தஸ்மை நத்ருஹ்யேத் கதா
 சந ஸஹிவித்யாத: தம்ஜநயதி தத்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம இத்யுக்தே: குரு
 பரம்பராயா அபிஜநக பரம்பராத்வேந பித்ர பிதாமஹ தநே தாயசப்த
 வ்யவஹாரவத் குருபரம்பரா ப்ராப்தாயாம் தாயசப்த வ்யவஹார:”
 என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. இதன் அர்த்தம். ஆசார்யன் வித்யையால்
 இவனைப் பிறப்பிக்கிறான்; வித்யாஜந்மமே உத்திருஷ்டம்; வித்யாப்ரா-
 தனான ஆசார்யனும் ஜநகனாகையால் அந்த பரம்பரையும் ஜநகபரம்
 பரையாகையால் அந்த பரம்பரா க்ரமத்தால்வந்த தநமும் தாய
 மென்றே வ்யவஹரிக்கலாம். என்பதாம்.

அப்படியே “பூவூ: ஞாயந க்ஷிஜிஹ” “ப்ராப்தி தாயந
 க்ரமாத்ரிஹ” என்று தேசிகன் அருளிச்செய்தார். அப்படியே தாய

முறைதான் என்று அருளிச்செய்தபடியால் பாஷ்யகார பரம்பரை யும் ஜநகபரம்பரையாகையால், அவருக்குக் கிடைத்ததுவும் தத்ஸம் பந்திகளான நம்மதுதான். 'உடையவர்' என்று உபயவிபூதி நிர்வா ஹகத்வத்தைப் பெரியபெருமாள் கொடுத்தபடியால் ஸர்வேசுவர னைப்போலே இவரும் உத்தராகாசாயன். அப்படியே ஆழ்வா ரும், "பொன்னுலகளீரோ" என்கிற பாசரப்படி உபயவிபூதி நிர் வாஹகர். அப்படியே பெரியபிராட்டியும். ஆகையால் இப்படி உத் தராகாசாயன் போல உத்தராகாசாயன் பாஷ்யகாரரே உத்தராகாசாயன் கத்வ ஸீமாபூமி ஆகையால் இவருடைய ஸம்பந்தமே உத்தராகம்.

அவராலே நியமிக்கப்பட்ட சதுஸ்ஸப்ததி பீடஸ்தர்களான ஆசார்யர்கள் தத்கடித குருபரம்பரா கடகராய்க்கொண்டு தத்ஸம்பந் தத்தை பஞ்சஸம்ஸ்காராதி முகமாக உண்டாக்குகிறபடியால் உப காரகர்களாகையால் இவர்களும் உத்தேசியர்கள்.

இப்படி உடையவர் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டபோதிலும் அந்த ஸம் பந்தம் நமுவாமலிருக்கும்படி ததநபிமதங்களான தேவதாந்தர ஸம் பந்தம், மந்த்ராத்ர ஸம்பந்தம், தத்ஸம்பந்தி ஸம்பந்தம். பகவதப சாரம், பாகவதாபசாரங்கள் இவைகளுடைய நிவிர்த்தி, சமதமங்கள் இவைகள் ஆவசியங்கள். இவைகளில்லாமலிருந்தால் ஸம்பந்தம் நமுவும்.

இந்த விஷயம், "தீர்ப்பாரையாமினி" கடைசிப்பாசர வ்யாக்கி யானத்தில் வ்யக்தம். ஆதலால் ஸ்வைராஸஞ்சார ப்ரஸக்தியில்லை. மோகூஸாதநமான வ்யாபாரங்கள் வேண்டா. அதிகாரரூபமாயும், பகவத் பாகவத முகோல்லாஸ ஜநகமாயுள்ளது அவர்ஜநீயம்.

இப்படி பக்திரூபணமும், ப்ரபத்தி நிரூபணமும், அதில் அவாந்தரபேத நிரூபணமும், ஆசார்யவிஷ்டையின் உத்கர்ஷமும் அதிநுடைய ப்ரகாரமும், அந்த ஆசார்யவிஷ்டையும் பாஷ்யகாரா பிமதாந்தர்பூதனாயிருக்கை யென்பதும், நாமஸங்கீர்த்தனாதிகள் தனித்து உபாயங்களாகலாமென்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டது. இப்படி தத்வஹித புருஷார்த்தங்களில் தத்வநிரூபணமும் ஹிதநிரூபணமும் செய்யப்பட்டது. இனி புருஷார்த்தம் நிரூபிக்கப்படும்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமை.

[201-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

அடியவர்கள்பால் சிற்றங்கண்டவிடத்து ஸர்வேசுவரன் என்ன திங்குவினையுமோ என்று கலங்குவதும், அதைப் பொறுத்தருளு மாறு அவன் அவர்களை வேண்டிக்கொள்வதும், தனக்குள்ளு பெரு மைபெல்லாம் அவர்களாலுண்டாயினவென்று அவன் கொண்டாடி வதும், அவனுடைய அறிவிற்பெருமைக்கும் அழகுபொருந்திய குணங்கட்கும் பொருந்துவதன்றே? இங்ஙனம் அவன் மனமருட்சி யாற் கூறினனோ அன்றிப்பிறரை ஏமாற்றும்பொருட்டு உரைத் தானோ என்று சங்கிக்கவேண்டா. ஒன்றால் ஒருகுறையில்லாத ஸார்வபௌமனான ஓர் அரசன் நாடடங்கத்தனது ஆணைசெல்லும் படி செங்கோலோச்சமவனுயிருந்தாலும் அவன் தன்பிரணயினி யாகிய நாயகியின் பக்கல் தாழ்ந்துநின்று கலந்துபரிமாறுவதும், அவளுக்குண்டாகிய சிற்றம் ஒழிப்பதற்காக அவள் காலிலேவிழுந்து வேண்டிவதும், தனக்குள்ளு பெருமைமுழுவதும் அவளாலேயே உண்டாயிற்றென்று கொள்ளுவதும் உலகத்திற் கண்கூடாகக்கண்ட உண்மைகளையாகுமன்றோ? துஷ்யந்தன் காட்டில் சகுந்தலையைத் தனியிடத்தேகண்ணுற்று, 'யான் உனது கால்களைப்பிடிக்கவே அன்றித் தாமரையிலையை விசிறியாகக்கொண்டுவிசி உனதுகளைப் பினைப்போக்கவே? என்று வினவினான். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸீதாபிராட்டியிடத்திற் கொண்டிருந்த பிரணயித்வத்தால், அவர் தன்னை மல்லிகைமாலே கொண்டுகட்ட அக்கட்டை அவிழ்க்கமாட் டாமல் தயங்கினார். இது விஷயம், பிராட்டியை அசோகவனிகை யிற்கண்டு பெருமகிழ்வுகொண்ட திருவடி (ஹனுமான்) அவரிடம் சில அடையாளங்களைச் சொல்லியதாகக் கூறுமிடத்தில், "மல்லிகை மாலேகொண்டங்கார்த்தது மோரடையாளம்" எனப் பெரியாரும் பணித்தமையால் அறியலாம். இவ்வாறு பெருந்தகையாளரெல்லாம் தாழ்நின்று தம் தேவியரைக் கொண்டாடுவதன்காரணம் அவர்களிடம் அவர்க்குள்ள பிரணயித்வமே (சினேகிர்குந் தன்மையே)யாகும்.

இங்ஙனமே ஸர்வேசுவரனும் தன் அடியார்கள் பக்கல்கொண்டுள்ள பிரணயித்வத்தால் அவ்வாறு பாராட்டியுரைத்தானென்று அறியத் தக்கது. அது நிற்க,

✠ பிரணயித்வத்தால் அடியார்திறத்தில் அவன் உரைப்பது போலவே அவனடியார்களும் உரைப்பதுண்டு. இது விஷயம் பெரியாழ்வார் விருத்தாந்தத்தினால் தெளியக்கிடக்கிறது. அவர் மதுரை யிற் பரதத்வ நிர்ணயம்செய்த பின்பு ஸ்ரீவல்லபதேவனென்னும் பாண்டிய அரசன் அவரை யானையின்மீது எழுந்தருளுவித்து ஊர் வலம் செய்விப்பதானான். அப்பொழுது ஸர்வேசுவரன் அவர் முன்னே ஸைவஸாதித்தருள, ஆழ்வார் அவனுடைய ஸௌந்தர் யாதிசயத்தைக்கண்டு பெரிதும் ஈடுபட்டு அன்புமேலிட்டவராகி, 'இக் கொடிய கலிகாலத்தில் இவ்வழகிய வஸ்து கண்ணுக்கிலக்கா வதே! பிறருடைய கண்ணைச்சில்பட்டு இதற்கோர் அவத்யம் வாரா திருக்கவேண்டுமே, என் செய்வது?' என்று அச்சமுற்று, அவ்வரு மந்த வஸ்துவுக்கு ஒரு தீங்கும்வாராவண்ணம் பல்லாண்டு பாடத் தொடங்கியவர் பின்னுமோர் யோஜனைசெய்து, 'நம்போல் பரிவுடை யார் சிலரிருந்து மங்களாசாஸனம் செய்ய இதுகாறும் இது ஜீவித் திருந்தது; இனிக்காலம் கொடுமையான இக்கலியில் பரிவராவார் நேரப்பெறுதல் அரிது; ஆகையால் நாமே நீழி நின்றுமங்களாசாஸ நம் செய்து இவ்வஸ்துவை நிலைக்கச் செய்யவேணும்.' என்று திரு வுள்ளத்திற்கொண்டு தமக்குமாகப் பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டார். "அடியோ மோடும்நின்றோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு" என்று இங்ஙனம் அவர் தாமும் எம்பெருமானோடு ஆயிரமாண்டு பிரியாமல் ஜீவித்திருக்கவேண்டுமென்று பாடினது பிரஸித்த மன்றோ? அன்றியும் அவர், பிராட்டியின் சேர்த்தி நித்யமாய்ச்செல் லவேணும்; அந்தச்சேர்த்தியைக் காத்துட்டவல்ல திவ்யாயுதங் களின் சேர்த்தியும் நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்; என்று பல்லாண்டு பாடியுள்ளார். எம்பெருமானுக்குப் பிராட்டியின் சேர்த்தி நித்ய மாய்ச்செல்லுமது பெரியோருடைய மங்களாசாஸனத்தாலென்று பிருதுச்சக்கரவர்த்தியும் பேசியிருக்கிறார். இங்ஙனம் சர்வேசுவரனு டைய பெருமைக்கு அடி அவனதடியார்களையென்று எம்பெருமா

னும் அவனடியாரும் ஒருபடிப்படப் பேசியிருப்பதால், இவ்விஷயம் நிராகேசபமாக ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.

ஆகையால் இருவருக்கும் பிரணயித்வம் நித்யமாயுள்ளது; அதடியாகவரும் இப்பேச்சும் இருவருக்கும் நித்யமாயேசெல்லும். ஆகையால் இது வஞ்சனையாலாயினும் கேவல அஜ்ஞானத்தாலாயி னும் உண்டாயிற்றென்றுகொள்ளுதல் ஒருசிறிதும் பொருந்தாது. ஒருவேளை அஜ்ஞானத்தாலுண்டாயிற்றென்று கொள்ளுவதான லும், நிஷ்க்ருஷ்டமானஜ்ஞானம் உருமாறி ஸ்நேஹமாய்முகிர்ந்து நிற்கும்போது இந்தஜ்ஞானம் தலைபெடுக்குமாகையால் அடிக்க முஞ்சுபெறும்; அதாவது ஓரடிவைப்பும் கழஞ்சுப்பொன்பெறும்படி சிலாக்யமாய்க்கொள்ளப்படும் என்றவாறு. அவ்வாறில்லாதபோது இருவருக்குமுண்டான ஸ்நேஹத்திற்கு ஓர் அஜ்ஜலியே செய்ய வேண்டும்; அதாவது அந்த ஸ்நேஹம் ப்ரயோஜனமற்றதாகும் என்றபடி.

இனி, மற்றொரு வகையாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்து ஈசுவரனுக்குள்ள ஆதாம் இத்தகையதென்பது உரைக்கலாகும். தர்மபுத்ரர் ராஜஸூத்ரபயாகம் பண்ணியகாலத்தில், ஆங்குப்பல அரசர்களும் ப்ராஹ்மணர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது எல்லாக்காரியங்களும் இனிது நடைபெறும்பொருட்டு, தர்மபுத்ரர் ஒவ்வொரு காரியத்தை ஒவ்வொருவர் ஏற்றுக்கொண்டு செய்யுமாறு நியமித்திருந்தார். அம்முறையில் அவர் யுபுக்ஸு என்பவனை, போஜன பங்தி ஏற்படுத்தல், தனிகைமாற்றத்தல், போஜனத்திற்கு எல்லாரும் வந்தார்களா என்பதைகவனித்து அவர்கள் க்ரமமாக ஆராதிக்கப்பட்டதை விசாரித்தல் ஆகிய இக்காரியங்களைச் செய்யு மாறு ஏற்படுத்தினர். துச்சாஸனனை பக்ஷபபோஜ்யங்கள்செய்தல் அவற்றை நன்குவினியோகித்தல் ஆகியகாரியங்களைச் செய்யக்கட் டையிட்டார். வருகிற ப்ராஹ்மணர்களை வரவேற்கும் காரியத்தில் அசுவத்தாமாவை அமரச்செய்தார். கூத்திரியர்களை வரவேற்பதில் ஸஞ்ஜயனை நியமித்தார். இக்காரியங்களெல்லாம் குறைவறநடப்ப தைக் கவனிக்குமாறு பிஷ்மத்ரோணர்களை ப்ரார்த்தித்தார். ஸ்வர்ணம் ரத்னங்களைப் பார்வையிட்டு தகஷிணைகொடுத்தாளுக்க் கிருபா

சாரியரை வேண்டிக்கொண்டார். மற்றும்ள்ள காரியங்களையும் சரிவர நடத்துதற்கு அவ்வவற்றிற்குத்தகுந்த அதிகாரிகளை நியோகித்தார். பாலஹீகர், திருதராஷ்டிரன், சோமதத்தன், ஜயத்ரதன் என்னுமிவர்கள் ஒருகாரியமுமின்றி சுகமாக இருந்துவந்தார்கள். ஸர்வதர்மங்களையும் அறிந்த விதுரர் அந்தந்தக்காலத்திற்கு வேண்டிய செலவுகளைச் செய்துவந்தார். ராஜாக்கள் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை வாங்கிவைக்கும் கார்யத்தில் துரியோதனன் அமர்ந்தான். குந்தியும், காந்தாரியும் வந்துள்ள ஸ்த்ரீகளை உபசரித்தார்கள். த்ரௌபதிமுதலிய மருமக்கள் மாமியரின் ஏவலைத் தவறாது செய்தார்கள். அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தகுதியான கார்யத்தைச் செய்வதற்கு அர்ஜுனன் கிருஷ்ணன் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தான். இன்னும் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்வனே அமைக்கப்பட்டன. இங்ஙனம் ராஜஸூயயாகம் நடைபெற்றுவருகிற காலத்தில் கண்ணபிரானைத் தனியே ஒருகாரியஞ்செய்யச் சொன்னதாகவில்லை; அவன் செய்யவேண்டியதுமில்லை; என்று சொல்லிமுடித்த பிறகு அவ்விடத்தில் கண்ணபிரான் ஒரு கார்யத்தைச்செய்யத்தானே ஏற்றுக்கொண்டானென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அஃதாவது.—

“உராண க்ஷாஸநே க்ருஷ்ண: ப்ராஹ்மணாநாம் ஸ்வயம்ஹ்யபூத் ஸர்வலோக ஸமாவ்ருத்த: பிப்ரிஷ: பலமுத்தமம்”

“சரண க்ஷாளநே க்ருஷ்ண: ப்ராஹ்மணாநாம் ஸ்வயம்ஹ்யபூத் ஸர்வலோக ஸமாவ்ருத்த: பிப்ரிஷ: பலமுத்தமம்”

(இ-ள், எல்லாலோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட கண்ணபிரான் உத்தமமான பலத்தைப் பூர்த்திசெய்ய ஆசையுற்று ப்ராஹ்மணர்களுடைய திருவடிவிளக்கும் கார்யத்தில் தானாகவே அமர்ந்தான்.) என்பதாம்.

இவ்விடத்திற் சிறிது ஆராய்தல்வேண்டும். ப்ராஹ்மணர்களைப் பூஜிக்கும் கார்யத்தில் முன்னரே அசுவத்தாமா நியமிக்கப்பட்டுள்ளாரென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பூஜையென்பது அர்க்ய பாத்ய ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து மதுவர்க்காதிகள் விநியோகிப்பதேயாம். இதனால் பூஜையென்பதில் திருவடிவிளக்குவதும் அடக்கியதாகும்.

இது, தனியே ஒரு கார்யமாகாது. எஜமானனாயிருப்பான் பணியாளிட்டே கார்யத்தைச் செய்வான். அதுபோல் இங்குக் கண்ணபிரான் இக்கார்யத்திற்குப் பணியாளிட்டுச் செய்யாமல்தானே செய்தானென்பார் “ஸ்வயம்ஹ்யபூத்” என்றார். திருவடிவிளக்கப்புகுவார் அந்தத் தீர்த்தத்தைச் சிரஸாகவழித்து உட்கொள்வதோடு தம் ஸம்பந்திகட்கும் அங்ஙனமே செய்யவேண்டும்; என்று சாஸ்த்ரம் கூறும். இதுவும் ஸம்ஸாரி சேதனோஜ்ஜ்வலனர்த்தமாகவே விதித்தது. இந்த விதி ஈசுவரனுக்கில்லை. அவனே விதியைச் செய்யுமவனாதலால் அவன் விதிக்குட்பட்டவனானன்றோ! இவ்வாறிருக்க அவன் ப்ராஹ்மணர்களின் திருவடிகளை விளக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு சிரஸாக வழித்தானென்றால் அது பிரீதியின் கார்யமாகுமேயன்றிப் பிறிதில்லைபென்க. இந்தப் பிரீதியை வாய்விட்டுச் சொல்லமுடியுமோ? இதன் கார்யமாக வந்ததுக்கு ஆளிட்டுச்செய்யவொண்ணாதன்றோ! இதுவும் நாம் அபிமத விஷயத்திற்கு கண்டதொன்றும். அரசனாயிருப்பான் தன்னை நிராட்டுதற்கும், உடையுடுத்துதற்கும், மற்றும்பல கார்யஞ் செய்வதற்கும் தான் பணியாளிட்டுவைப்பானாகிலும், தன் மஹஷியின் விஷயத்திற்கு ஆளிடமாட்டானன்றோ! அதுபோல இங்குக் கண்ணபிரான் திருவடி விளக்கும் கார்யத்தைத் தானே செய்தானென்றதனால் இது அந்தரங்கமான கார்யமென்பதும், உஜ்ஜ்வலனத்தை விரும்பியவனுக்கு இதுவே உயர்ந்த தர்மமாகுமென்பதும் விளங்குகின்றன.

இது நிற்க, “ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்பெருமை” என்று தொடங்கி ப்ராஹ்மணர்களுக்குறித்துப் பேசுவது பொருந்துமோவென்று கருதவேண்டா. பிரித்துச்சொல்லாதவிடத்தில் பொதுவான ப்ராஹ்மண சப்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டும். இது விஷயமும் இங்கு விரித்துரைக்கப்படும். ப்ராஹ்மணர்களென்பதற்கு விசாரம்செய்து ப்ருஹ்மத்தினுடைய உண்மையானநிலையை உள்ளபடி அறிந்தவர்களென்பது பொருளாம். எம்பெருமானை உள்ளபடி அறியும்போது அவன் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்குந்தன்மையும், ஆச்ரித பாதந்த்ரனாயிருக்கும் நிலையும், உபாயோபேயமாயிருக்குமியல்பும் நன்றாய்விளங்கும். இங்ஙனம் விளங்

கவே எம்பெருமானையே உபாயமாக நினைத்துத் துருப்பு நறுக்கவும் ப்ராப்தியற்ற பரமைகாந்திக்குண்டான நிலையும், ஆசார்யனே உபாயமாகப்பற்றியிருக்கிற பாகவதனுடைய இயல்பும் தன்னடைவே யுண்டாகும். ஆகையால், ப்ராஹ்மணசப்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில் உத்தமாதிகாரிகளைக் குறிப்பிடுவதாகும். ஆகவே எம்பெருமானையே உபாயமாகவும், ஆசார்யனே தஞ்சமாகவும் பற்றியிருக்குமியல்பு எல்லாஜாதியாருக்குமுண்டாகலாம். இங்ஙனமிருக்கவும் ப்ராஹ்மணசப்தம் ஒருவகுப்பினரைமாத் திரம் குறித்து வழங்குதற்குக் காரணமுமுண்டு.

அஃதாவது:- ப்ருஹ்மத்தை உள்ளபடியறிவதற்கு அவ்வஸ்து கண்ணுக்கு விஷயமில்லாமையால் பிரத்யக்ஷத்தாலும் அறியமுடியாது. அதுமானத்தாலும் அறியவியலாது. இனிவேறு வழியில் ஸாத்வினால் சாஸ்த்ராங்கொண்டே அறியவேண்டும். அந்த சாஸ்த்ரமும் வேதமேயாம். அதை அப்யஸிப்பதற்குக் கர்ப்பாதாம், நாம காரணமுதல், உபநயனம் வசையிலுள்ள சில ஸம்ஸ்காசமுடையவனே உரியவனாவானென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனால் ப்ருஹ்மத்தை யறிதற்குச் சாஸ்த்ராப்யாஸமும் காரணமாகுமென்பது தோற்றுகிற தினால் அந்தச் சாஸ்த்ராப்யாஸத்திற்கு யோக்யமான ஒருவகுப்பினரை ப்ராஹ்மண சப்தம் குறிப்பிடுவதும் சாலப்பொருத்த முடையதே. குடிவாகக்கூறுமிடத்தில் ப்ராமணன் என்றசொல், சாஸ்த்ரத்தால் நிஷ்க்ருஷ்டமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவனென்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவன் என்றசொல் உபதேசத்தால் நிஷ்க்ருஷ்டமான அறிவையுடையவனென்றும் பொருளுணரலாகும்.

காசப்பங்காடே, ஸ்ரீ. உ. வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின்,
தமையனார் குமாரரும், அந்தேவாசியுமான வேங்கடாசார்யர்,
சேரங்குளம்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் சரித்திரம்.

[254-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

ஆக அறிவும் ஒழுக்கமும் பூரணமாய் விளக்கமுற்று ஆசார்யன் என்னும் பதத்திற்குச் சரியான அர்த்தம் நிறையப்பெற்றவர் இவரேயாவர். இவர் திருவடி தொழப்பெற்றவர் எல்லா கின்பதேசங்களையும் சேவித்தவராவர். கடவுளையடைவதற்கு வழிகளாயேற்பட்ட கர்மஞானபக்தி ப்ரபத்திகளும் சரியானவழிகளல்ல. இவர் திருவடிகளே நிச்சயமும் நேர்மையுமான வழியாகும். நாராயணமந்த்ரம் மோக்ஷத்திற்கும் பிறப்புக்கும் காரணமாகும். இராமாதுஜமந்த்ரம் மோக்ஷத்திற்கே காரணமாகும். இவர் பெருமை மனோவாக்காயங்களுக்கு எட்டாதது. கடலைக்கையால் நீந்திக்கரைப்பேறினாலும் இவர் சரித்திரத்தை ஒருவராலுமுள்ளபடியுரைக்கமுடியாது. பெரியோர் பேசியதைக் கேட்டு அடியேனுடைய சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டும் எழுதப்பட்டது. விசால வறிவுடையோரின்னும் விரிவாய்க்கண்டு கொள்வார்கள்.

பெருமாளிடம் விடைபெற்றது.

இவர் பல்லாயிரகளையும் பலவிதமாகத் திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியபின் மனம் பரமாத்மாவையன்றி மற்றொன்றில் பற்றாமல் பெருமாளிடம் சென்று பெருமாள் திருவடிகளில் தம்மைச் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறும், தம்மைச்சேர்ந்த வெல்லாருக்கும் பரமபதம் கொடுக்கும்படியும் வேண்டிப் பெருமானு மிசைந்தார். அன்றுமுதல் மூன்றுநாள் இவர் தம் சிஷ்யர்களுக்குத் தம்மாவிலு வரையருளாத அரும் பெரும் பொருள்களையுரைக்க, சிஷ்யர்கள்கேட்டு சந்தேகங்கொண்டார்கள். இவர் நான்காம் நாள் பெருமாள் திருவடிகளைச் சேர்வதாய்த் தெரிவித்தார். சிஷ்யர்கள் உடலை விட்டு உயிர் நீங்குவதுபோல் பதைபதைத்து அவர்களும் இவருடன் உயிர்துறக்க உறுதிக்கொண்டார்கள்.

சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்தது.

நீங்கள் என்னுடன் உயிர்விட்டால் பெரியோர் சம்பந்தமும் பரமபதமும் பெறுது இழிவடைவீர்கள். ஒரு பிரபன்னன் பரமாத்

வாவுக்குரிய ஆத்மாவைப்பற்றி விசனித்தால் அஹங்காரகாரணமா யழிவான். கர்மத்தின்வழியின்ற சரீரத்தைப்பற்றி விசனித்தால் நாஸ்திகனாகி நாசமடைவான். ஒருவன் மண்ணுலகிலிருக்கும் நாள் பகவத் கைங்கர்யம் செய்யக்கடவன்.

அதாவது.— ஸ்ரீபாஷ்யத்தைத் தான் கற்றலும் பிறருக்கறி வித்தலும், அல்லது தொண்டர்க் கழுதுன்னச்சொன்மால்களான ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களைக் கற்றலும் பிறருக்குத் தெரிவித் தலும், அல்லது கோயில்களில் கைங்கர்யம் செய்தல், அல்லது திரு நாராயணபுரத்தில் வாசம்செய்தல், அல்லது அறியும் ஒழுக்கமும் கைபுகுந்த ஒரு நல்ல ஆசார்யனுடைய அபிமானத்தில் ஒதுங்கி வாசம் செய்தல் வேண்டும். மேற்சொன்ன வதிகாரிக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் சிநேகிதராவர். அவர்களைக்கண்டால் சந்தன, புஷ்ப, தாம்பூல, நிலாத், தென்றல்போலவும், பிரியவஸ்துவைப் பெற்றாற் போலவும் மகிழக்கடவன். இவ்வதிகாரிக்கு பகவத்வேஷிகள் விரோதி களாவர். அவர்களைக் கண்டால் பாம்பையும் நெருப்பையும் கண்டாற் போல் விலகக்கடவன். இவ்வதிகாரிக்குச் சம்சாரிகள் சேராதவரா வர். அவர்களைக் கண்டால் துரும்புபோல் அற்பமாய் நினைக்கக்கட வன். சம்சாரிகள் சிநேகித்தால் அவர்களுக்கு ஆத்மஞானத்தை யறி விக்கத்தக்கது. விரோதிகளானால் ஐயோ வென்றிரங்வேண்டும். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப் பொருளின்ப வாசைகளால் அலக்ஷியம் செய்தால் எம்பெருமான் வெறுப்பான். விரோதிகளை யாதரித்தால் அரசன் மனைவி அற்பப்பொருளின்மீது ஆசைவைத்தால் அரசன் வெறுப் பதுபோல் ஈசுவரனிவனை வெறுப்பான். சம்சாரிகளை யாதரித்தால் இரத்தினமிருக்கக் கூழாங்கல்லிலிருப்பும் மதியிலியைப்போல் ஆத்ம ஞானமடைந்தவனாகமாட்டான். எல்லா வேதங்களையும் சாஸ்திரங் களையும் ஆழ்வாசார்யர்கள் நினைவையும் ஆராய்ந்தால் ஒருவ னுக்கு த்வயமொழிய மந்த்ரமில்லை. ² மிதுனமொழிய வஸ்துவில்லை. கைங்கர்யமொழிய புருஷார்த்தமில்லை. ³ ஆசார்யாபிமானமொழிய மோக்ஷோபாயமில்லை. பாகவதாபசாரமொழிய மோக்ஷவிரோதி யில்லை யென்பது விளங்கும். அடியாரின்குற்றம் காணுதல்கூடாது. தானும் குற்றம் செய்யக்கூடாது. குற்றத்திற்குத் தண்டனை யவசிய

மடைந்தே தீரவேண்டும். ஆசார்யன் ஆணையமீறிக் குற்றம்செய்தால் தனியிடத்தில் தெரிவித்து விலக்கவேண்டும். அடியார் குற்றம் செய்தால் கெஞ்சியும் வற்புறுத்தியும் திருத்தவேண்டும். அவர்கள் குற்றம்விடாமல் செய்தால் பெருமானிடம் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். அடியார் மறைவிடத்திற் செய்தகுற்றத்தை வெளிப்படுத்தலாகாது. குற்றத்திற்கு மன்னிப்படைந்தவர்களைக் குற்றவாளிகளாக நினைக்கக்கூடாது.

அடியவர்பால் அறியாதுகொள்ளும் குற்றம்.

(1) ஜென்மநிருபணம்— விஷ்ணுபக்தனை இழிகுலமென் றெண்ணல். (2) சரீரநிருபணம்— தேவவிலங்கு புருஷ ஸ்திரீ, தாவரசரீர மென்றெண்ணல். (3) பாகநிருபணம்— பேதை, பாலன், யௌவனன், கிழவன், இரந்தவன் என்றெண்ணல். (4) ஆசரம நிருபணம்— பிரம்மசாரி, க்ருகஸ்தன், வானபிரஸ்தன், சர்யாசி யென்று நினைத்தல். (5) அவயவ நிருபணம்— அங்கம் குறைவென் றெண்ணுதல். 6. ஆலசியநிருபணம்— உடம்பினைத்து விகாரமா யிருக்கிறதென்றெண்ணல். (7) வாசநிருபணம்— கோயிலில்லா லூரில் குடியிருக்கிறானென்றெண்ணல். (8) பந்துநிருபணம்— சாதா ரண பந்துவென்று நினைத்தல். (9) பிரகாரநிருபணம்— தொழிலைக் கொண்டு வித்யாசமாயெண்ணல். (10) வர்த்தன நிருபணம்— சுக மாயிருப்பதைக்கண்டு பொறுமைகொள்ளல். (11) தோஷ நிருபணம்— குற்றங் காணல்.

நல்லொழுக்கம்.

(1) ஆகாரநியமம்— பாகவதான்னமே புசித்தல். (2) அனாகா ரநியமம்— விசேஷஸ்தலங்களை மிதியாதிருத்தல். (3) அந்நநியமம்— நல்வழியால் வந்த பொருளைக்கொண்டுண்ணல். (4) ஸ்நானநியமம்— பதிவிரதை புருஷனுக்காக ஸ்நானம் செய்வதுபோல் பகவத்பாகவ தாசார்ய கைங்கர்யங்களுக்காக ஸ்நானம் செய்தல். (5) ஸ்வரூபநிய மம்— அடியாரடியாராயிருத்தல். (6) உபாயநியமம்— மற்றொன்றை யெண்ணுதேமாதவனுக்காட் செயல். (7) உபேயநியமம்— திருப் பொலிந்தமார்பனையன்றி வேறொன்றை விரும்பாதிருத்தல். (8) வாச நியமம்— பாகவதன் வசிக்குமிடத்தில் வசித்தல். (9) போகநியமம்—

பாகவதசேவையே எல்லாபோக மென்றெண்ணல். (10) ஆசாரிய மம்— பொருளின்பவாசைகளால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மனம் புண்படுத்தாதிருத்தல். (11) சம்சர்க்கரியமம்— நல்லாரோடு வசித்தல்.

பரமபதமடைந்தது.

கோயிலார்களும் ஆசார்யர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள். இவர் எல்லாரிடமும் தம் பிழைகளைப் பொறுக்கும்படி பணிவுடன் கேட்டார். இவரைச் சூழ்ந்திருந்தவர்கள் இவரை நோக்கி “தேவரீரிடத்திற் பிழையுண்டோ” என்றார்கள். எம்பார் மடியில் திருமுடியையும், வடுகநம்பி மடியில் திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு பெரிய நம்பி திருவடிநிலைமுன்னே வைத்துக்கொண்டு ஆளவந்தாரை நினைத்துப் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

திருப்பள்ளிப்படுத்தல்.

சிஷ்யர்கள் வேற்றமரம்போல்விழுந்து அழுது, புரண்டு புலம்பினார்கள். கண்ணீர் ஆறுபோல்பாய அருகிருந்தவர்கள் தேற்றத்தேறி, இவர் திருமேனியை நீராட்டி அலங்கரித்து வைதிகவிதிகளைமுடித்து வீதிவலம்வந்து திருப்பள்ளி படுத்தினார்கள். இவர் இங்கு இருந்தது 120 வருடகாலம்— இவர் சிஷ்யர்கள்— எண்ணிறந்தோர்— இவர் ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்தசாரம், வேதார்த்தசங்கிரகம், கீதாபாஷ்யம், கத்யத்ரயம் பிரபன்னதினசர்யா முதலான அநேக கிரந்தங்களருளினார். இவர் சரித்திரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களா லெப்பொழுதும் நினைக்கத்தக்கது.—

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சரித்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

உடையவர் திருவடிகளே சரணம்.

கா. ரா. இராமா நுஜன்.

உறையூர்.

திவ்யஸூரி சரிதம்.

*மூன் னாரை.

ஸ்ரீரங்கராஜனது திவ்யகடாக்ஷத்தினால் வருத்தியடைந்த ஞானவைபவத்தை யுடையவரும், அவரது வைத்திபசாலைத்தலைவரும், கவிவைத்தியபுரந்தரரென்ற மற்றொரு பெயரையுடையவருமான கருடவாஹனபண்டிதரென்ற ஸ்ரீநிவாஸ மஹாகவியானவர் தாம் ஸதாசாரியர்களின் உபதேசபாம்பரையாய்க் கேட்டறிந்துள்ளதும், ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர்முதலியவர்களால் ஈற்றஸ்பக்ரந்தங்களில் ப்ரமாணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதும், அத்தகைய ஆசார்யவம்சமும் அறியத்தக்கதென்று ப்ரபந்ர்களால் அவசியமறியவேண்டியதாக அங்கேரிக்கப்பெற்றதுமான எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்திற்குப் பரிபூர்ண பாதர்களான பொய்கையார்முதல் ஸ்ரீராமானுஜர்வரையுள்ள திவ்யஸூரிகளின் வைபவத்தை, குறிப்புப்பொருளை முக்கியமாகவுடைய இனிமைபயக்குங் காவ்பத்தின் மூலமாய், மோக்ஷத்தைவிரும்புவோர்க் கறிவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், திவ்யஸூரிசரிதம் என்னும் பெயரையுடைய மஹாகாவ்பத்தைச் செய்தருளினார்.

அத்தகைய இக்காவ்யம் அறிவை வருத்திசெய்துகொள்பவர்க்கு திவ்யஸூரிகளின் திவ்ய வருத்தாந்தங்களின் கேள்வி மனனம் முதலியவற்றால் மிகுந்த விவேகத்தை வளரச்செய்யவல்லதென்று ஆலோசித்து, ஸ்ரீயதுகிரிவலயத்திற்கு அலங்காரபூதமான மஹாசாரியர்களின் திருமாளிகை முதலிய இடங்களிலும் ஸ்ரீதிருவாய்மொழி திருநாராயணசாரியரின் திருமாளிகையி லுங்கிடைத்த

*இம்முன்னுரை வடமொழிப் பதிப்பிலுள்ளவாறே மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது.

புஸ்தகங்களில் பரிபூர்ணமாக இல்லாமற் சிற்சிலபாகங்களுரைந்திருந்
தும் அப்புஸ்தகங்களைச் சேர்த்து, ஸ்ரீமதகோபிலமடத்தின் ஆதி
ஷண் சடகோப ஸ்வாமியின் வம்சத்திலுதித்தவரும் உபபேதநாதர்
தங்களில் வல்லவருமான நாராயணசாரிரென்பவரார் பரிசோ
தித்து, சிற்சிலவிடங்களில் அவ்வப்பதங்களுக்குப் பரதியான தமிழ்ப்
பெயர்களாலும் மறைபொருளை விவரணம் செய்து பாடபேதத்தைக்
காட்டக்கூடிய அடையாளங்களுடன், லௌகிகவைதிக விஷயமான
வகைகளிலும் வல்லவரும் ஸோகோபகாரசீஸருமான மைசூர்
ஸம்ஸ்தான் அஸிஸ்டெண்டிஞ்சினீர் ஆட்கோண்டலில்லி கோவிந்
தாசாரியரின் சகாயத்தால் அச்சிடப்பெற்றதாக விளங்குகின்றது.

முதல் ஸர்க்கம்.

ஒளியும் சூரியனும்போல் ஒற்றுமைபுடையவர்களாயும் முவுல
கங்களாயும் சூழப்பவர்களாயுமுள்ள லக்ஷ்மீநாராயணர்களை பஜித்
கின்றேன். திவ்யஸூரிகளின் சரிதமெங்கே; எனது மந்தபுத்தி
பெங்கே! யானோ தாமரைநூலால் யானையைக்கட்டவேண்டு
மென்ற எண்ணமுடையவனாயிருக்கிறேன். மிகவுந் தணிந்தவனான
நான் பராசீனர்களான பண்டிதர்களின் ப்ரஸித்தியையடையவிரும்பு
வது மரத்தின் துனியிலிருக்கும் தேனை முடவன் விரும்புதல்போ
லாகின்றது. பூர்வாசார்யர்களால் ஆதரவுடன் வெளியிடப்பட்ட
திவ்யஸூரிகளின் சரிதத்தை அடியேனும் வெளியிடுதல், சூரிய
னால் ப்ரகாசிக்கப்பெற்ற ஆகாயம் மின்மினியினாலும் ப்ரகாசமடை
வதுபோலிருக்கிறது. பராசீனர்களின் வாக்கிற்கு விஷயமான திவ்ய
சரிதத்தை நான் சொல்லுகின்றேன்; யானே செல்லும்வழியில்
ஏறும்பு செல்லாதிருப்பதில்லையே? சிசுக்களின் மழலைச்சொற்கள்
தாய்தந்தையர்கட்கு இன்பம்பயத்தல்போல, எனது வாய்மொழி
களும் ஸாதுக்களுக்கு சந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணட்டும். பகவத்
ஸங்கல்பத்திற்குப் பாத்ரபூதர்களாயும், லோகாஷ்ணஞ்செய்வதே
தமது ஸ்வபாவமாகவுடையவர்களாயும், பக்திப்ரபத்திகட்கு உறை
விடமான மனதையுடையவர்களாயும், ஸம்ஸாரமென்னுங்கடலைக்
கடத்தற்குரிய தோணியாகிய திவ்யஸூரிகளையுடையவர்களாயும்,

ராகத்வேஷம் முதலிய ஆர்க்குணங்களைற்றவர்களாயும் ஸதவ ஸத்
குணங்களும் நிறைந்தவர்களாயும், பகவத்யானநிஷ்டார்களாயும்,
சுகப்ரும்மரிஷிபோன்ற சுத்தயோகிகளாயும், வேதாந்தபாரங்கதார்க
ளாயும், ஸ்ரீவைகுண்டநகரத்தை விரும்புகின்றவர்களாயுமிருத்
கின்ற பொய்கையார்முதல் ஸ்ரீராமா நஜர் பர்யந்தமான பக்தர்களின்
அவதாரம்முதலிய வருத்தாதங்களை யானறிந்தபடி சொல்லுகின்
றேன். பாவினுள்ள ஆவலினால் பாத்திரத்தின் தாழ்மையைக்கரு
தாது அப் பாத்திரத்தையுங் கைப்பற்றுதல்போலவே, பரமஸாதூக்
ளான பெரியோர்கள் திவ்யஸூரிகளிடத்திலுள்ள ஆசையினால்
எனது சொல்லையுங் கேட்கவேண்டும்.

யாவராலும் புகழத்தக்க மகிமையையுடையதும், தேவர்களால்
வணங்கப்பெற்றதும், வாய்முதலிய பூதங்கள் அகங்காரம் மகத்தக்
வம் இவைகளின் அப்பக்தரூபத்தால் எழுகோட்டைகளாகச் சூழப்
பெற்றதும், ப்ரக்ருதிக்குமேற்பட்டதும் ப்ரம்மருக்ராதிகளாலும்
சொல்லுதற்கரியதும், சென்றவர் திரும்புதற்கிடமற்றதும், மூன்று
பாதங்களின்வடிவுடையதுமான ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் உலகம்
ஒன்றுள்ளது. எந்த லோகத்தினால் ஆதிதேவனும் *முருந்த
னென்னும் பெயரைப்பெற்றனனோ, எதனருகில் விரஜையென்று
ப்ரஸித்திபெற்ற திவ்யநதிபெரன்றிருக்கின்றதோ, அந்த நதியானது,
சம்சாரமென்னுங் காட்டுத்தியினால் தகிக்கப்பெற்ற ஜீவர்களின்
தாபத்தைப் போக்கத்தக்கது. அது, செந்தாமரைக் கண்ணனான எம்
பெருமானுடைய கருணைபே ஜலரூபமாய்ப்பெருகி விரஜையென்ற
பெயருடன் ஜீவர்களின் ஜன்மவாசனையாகிய புழுதியைப்போக்கடிச்
கின்றதாகி, தன்னிடத்தில் முழுகுகின்ற சேதனர்களின் பாதநாசரீ
ரத்தை அடியோடழித்து, பஞ்சோபநிஷன்மயமான திவ்யசரீரத்
தைக் கொடுக்கின்றது. எவ்விடத்திலுள்ள ஆராமங்களில் பகவத்ப்ரீ
திக்காக நித்தியசூரிகள் விருக்ஷரூபத்துடன்கூடியவர்களாய் நிழலா
லும் புஷ்பங்களாலும் முக்தர்கட் குபகாரஞ்செய்கின்றனரோ, எவ்
விடத்தில் ஸ்வர்ணமயமான கல்ஹாரம், கமலம் உத்பலம், முதலிய

*முருந்தன்-என்பதற்கு மோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவன் என்று
பொருள்.

புஷ்பங்களுடன் ப்ரகாசிக்கின்ற ஐரம்மதியமென்ற சிறந்த தடாக மொன்று விளங்குகின்றதோ, அத்தடாகத்தின் கரையிலுள்ள அரச மரத்தின்குளிரந்தரீழலில் அழகியவடிவுள்ள ஐந்நூறு அப்ஸரஸ்தரீ கள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அம்மங்கையர்கள் திவ்யசரீ ரத்துடன் வருகின்ற முக்தர்களை உயர்ந்த வஸ்திராபரணங்களாலும் நற்சண்ணம் சந்தனம் முதலியவற்றாலும் அலங்கரிக்கின்றனர். எந்த விடத்தில் ஆதிவாஹிகர்களால் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைக்கடந்து ஐந்தாம் பக்தர்கள் வசிக்கின்றனரோ, எந்தவிடத்தில் அழகிய உத யானவநங்களில் நித்தியஸூரிகளை குயிலுருவத்துடன் கூடியவர் களாய் பரப்ரும்மம் நாராயணனைப்பற்றி வேறில்லை என்று கூவுகின் றனரோ, எவ்விடத்தில் மந்தாரவ்ருக்ஷங்களின் பூங்கொத்துக்களில் ரஸத்தைப்பருகி வண்டுகள் மதுரத்வனியுடன் ரீங்காரஞ்செய்கின் றனவோ, எவ்விடத்திலுள்ள தேமாமரங்களின் சோலைகளில் சாரி கைகள் பகவத்ருணங்களை யே மதுரமானத்வனியுடன்பாடி முக்தர் களின் செவிகட்கு இன்பத்தைபளிப்பின்றனவோ, எவ்விடத்தில் தேஜோமயமான நகரம் ஒன்றிருக்கின்றது.

அந்நகரத்தை ஸாதுக்களனைவரும் *அயோத்தியை யென் றும் அபராஜிதையென்றும் காரணப்பெயருடன் கூடியதாகவும், பக்திப்ரபத்திகளின் பிரதிநிதியாகவும், புத்தியின் தெளிவைத்தரத் தக்கதாகவும், முக்திகேசுத்திரமாகவும் கூறுகின்றனர். அன்றியும் அந்நகரம் சமுத்திரங்களே தன்னை வழிபடுதற்காக வந்திருக்கின்ற னவோவென்று தோன்றும்படி பற்பலரத்னங்களினாற்செய்த ஆயிரம் ஆவணங்களினாற் சூழப்பெற்றதாய் விளங்குகின்றது. அது தன் கோபுரங்களிற்கட்டியசைகின்ற கொடிச்சீரைகளினால் மற் றைலோகங்களின் அநித்தியத்தன்மையைப்பற்றித் தன் கைகளா லிகழ வதுபோலக் காணப்படுகின்றது. அந்நகரிற்கட்டியிருக்கின்ற ரத்ன தோரணங்கள் காந்தியினால் இந்திரவில்லின் எழிலை யனுஸரிக்கின் றன. அங்குள்ள ஸ்படிகமயமான ரதவீதிகள் மாடங்களின் ரத்ன காந்திகளுடன்கூடி ஆதிசேஷன் தனது பணுமுடிகளின் ரத்னங்

*அயோத்தியை யென்பதற்கு யுத்தஞ்செய்தற்கியலாததென்றும் அப ராஜிதையென்பதற்கு அபஜயம் செய்யப்படாததென்றும் பொருள்.

களின் காந்தியோடு விளங்குந்தோற்றத்தைக் காட்டுகின்றன. அவ் விடத்தில் லக்ஷ்மீநாராயணர்களுக்குப் பிரியத்தை விளைக்கத்தக்க பற்பலரத்னங்களினாலமைக்கப்பெற்ற செய்குன்றுகள் அநேகவித மான தேவதருக்களைச் சிகரத்திலுடையனவாய் ப்ரகாசிக்கின்றன. அங்கு ஸ்வர்ணமணிமயமான தோரணங்களையுடையதும், வாக்கி னால் வர்ணித்தற்கரியதுமான வைகுண்டமென்ற பெயரையுடைய பெரிய மாவிகை யொன்றுள்ளது.

அதில் ஆயிரம் உதம்பங்களுடன் கூடிய அழகிய மணிமயமான மண்டபத்தில் திவ்யபுஷ்பங்கள் பரப்பிய ரமணீயமான சிங்காசனத் தில், ஆயிரந்தளங்களையுடைய தாமரைமலரின் விஸ்தாசமான கர்ணி கையின் மத்தியில், சப்தசாஸ்திரத்தில் வல்லவனாகவும் ஸ்வாதந்தரிய மென்பதை முற்றுக்கவிர்த்தவனாகவுமிருக்கின்ற ஆதிசேஷன்மீது, ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளுடன் வீற்றிருப்பவனாகவும் நிரதிசயாதந்த பரிதனாகவும் ஸர்வசேஷிபாகவும் ஷாட்குண்பரிபூர்ணனாகவும், அலர்ந்ததாமரைமலர்களின் காந்தியைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற பாதங் களை யுடையவனாகவும், ஸௌந்தர்யமாகிய சாகரத்தில் முழுகிக்கிடக் கின்ற மைநாகபர்வதத்தின் சிகரங்களோவென்று தோன்றும் முழந் தாள்களையுடையவனாகவும், யௌவனமாகி உபவனத்திலிருக்கின்ற வாழைமரங்க ளோவென்று மதிக்கப்பெற்ற துடைகளையுடையவனாக வும், பீதாம்பரத்தினால் ப்ரகாசிக்கின்ற கடிதடத்தையுடையனாகவும், சந்த்யாகால வெயிலுடன்கூடிய மேகத்தின் காந்திபோன்ற காந்தி யையுடையவனாகவும், ப்ருஹ்மதேவனுடைய உத்பத்திக்குக் காரண மான தாமரைமலரால் ப்ரகாசிக்கின்ற நாபியையுடையவனாகவும், தன் உதரத்திற்குள்ளிருக்கின்ற முவுலகங்களின் எல்லையோவென்று தோன்றுகின்ற மூன்றுரேகைகளை வயிற்றிலுடையவனாகவும், லக்ஷ்மீதேவியின் விலாசத்திற்காக ஏற்பட்ட கண்ணாடியோவென்று சொல்லத்தகுந்த கௌஸ்துபமணிப்ராலும் தனது ஸ்வரூபமான ஸ்ரீ வத்ஸத்தினாலும் ப்ரகாசிக்கின்ற மார்பினையுடையவனாகவும், மஹா பூதங்களின்வடிவுடைய வைஜயந்தியென்ற மாலையினாலும் மாறி மாறி ஊசலாடுகின்ற ஸ்ரீதேவியாலும் ப்ரகாசிக்கின்ற திருமார்பை யுடையவனாகவும், அழகியபாற்கடலினின்று மெழுகின்ற அலைகள்

போல் இசைந்திருக்கும் பரிசுத்தமான பற்பல ஹாரங்களை மூலகிய
மார்பையுடையவனாகவும், காலதாமசஞ்செய்ப்பாது தீர்க்கரைகூழிப்
பதற்காகவே அகங்காரம் மனம் இவற்றின் ரூபமாகிய பாஞ்சஜன்
னியமென்னுஞ் சங்கத்தையும் சுதர்சனமென்னுஞ் சக்ரத்தையும்
கைகளில் தரித்தவனாகவும், பாம்பணைமீது பரப்பிய இடதுகையை
யுடையவனாகவும் வலதுமுழந்தாளில் வைத்த வலதுகையையுடைய
வனாகவும், ரத்னமயமான கங்கணங்களுடனும் தோள்வளைகளுட
னும் கழுவிவ்ந்துகொண்டிருந்த பஞ்சாங்குலம் பஞ்சாங்குலம்
கஸ்தூரியணிந்த கண்டத்தையுடையவனாகவும், செளந்தர்யமே என்
றும் அரசாட்சிபுரிதற்குரிய சிங்காசனமாம் முகாரவிந்தத்தையுடைய
வனாகவும், சிவந்த அதரத்தில் ப்ரகாசிக்கின்ற மந்தஹாசத்தை
யுடையவனாகவும், கண்களாகிய இரண்டுகடல்கட்கு எல்லேபாக நடு
விலிட்ட அணையோவென்று நினைக்கத்தகுந்த நாசிகையையுடையவ
னாகவும், மூன்றுநிறங்களுடன் கூடியும் அகன்றும் நீண்டுமிருக்கின்ற
நேத்ரங்களை யுடையவனாகவும், கருணைக்கடல்களாய் கடைக்கண்
நோக்கங்களினால் உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றவனாகவும், தன் கையி
லிருக்கும் சார்ங்கமென்னும் வில்லோவென்று நினைக்கத்தகுந்த புரு
வங்களுடன் விளங்குகின்றவனாகவும், மிகக்கறுத்தும் சுருண்டும்
நீண்டுமிருக்கின்ற கேசத்தையுடையவனாகவும், முவுலகங்களையும்
ரக்ஷிப்பதற்கிசைந்ததும் விலைமதிப்பற்றதுமான கிரீடத்தையணிந்து
கொண்டவனாகவும், தனது கருணைக்கிசைந்த சங்கல்பத்தையும் சங்
கல்பத்திற்கிசைந்த ரக்ஷித்தலையும் ரக்ஷித்தற்கிசைந்த நல்லபக்தர்
களையும் பக்தர்கட்கிசைந்த வைபவத்தையும் உடையவனாகவும்,
சமஸ்தகல்பாண குணங்களையும் உடையவனாகவும், பராத்பரனாக
வும், எண்ணிப்பொருள்யாவும் எய்தப்பெற்றவனாகவும், ஸமஸ்த
பாபங்களினின்றும் நீங்கியவனாகவும், முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவனா
கவும் மூன்றெழுத்தின் பொருளாகவும் மூன்றிடத்தையுடையவனா
கவும் முக்குணங்களைக் கடந்தவனாகவும் முப்பொருள்களைக் கொடுக்
கின்றவனாகவும் மூன்றுலங்கட்கு ஈசனாகவும் மூன்றடிகளால் உலக
ளந்தவனாகவும், குடையாகவும் ஆசனமாகவும் பாதுகையாகவும்
கட்டிலாகவும் விளக்காகவும் வஸ்திரம் முதலியனவாகவுமிருக்கின்ற
ஆதிசேஷனைப் புகத்திலுடையவனாகவும், மேற்கட்டியாகவும் தாசு

னாகவும் விசிறியாகவும் மித்ரனாகவும் த்வஜமாகவும் தேர்முதலியன
வாகவும் வேதரூபியாகவுமிருக்கின்ற கருடனால் எதிரில் ஸேவிக்
கப்பெற்றவனாகவும், லீலாவிபூதி நித்தியவிபூதிகளின் வருத்தியைத்
தனது விதையாகிய பிரம்பிற்கு உட்படும்படி நடத்துகின்றவரான
விஷ்வக்ஸேனரென்ற சேனைத்தலைவரால் ஸேவிக் கப்பெற்றவனாகவும்,
பகவத் பக்திக்கிருப்பிடமாயிருக்கிற ஸகக ஸந்தாதிகளால் விடை
விடாது மறைமொழிகளின் ஸ்தோத்திரங்களால் புகழப்பெற்றவ
னாகவும், நகரவாயில் காவலில் வல்லவரான சண்டன் முதலியவர்
களாலும் குமுதன் முதலியவர்களாலும் கஜபதன் முதலானவர்
களாலும் சூழப்பெற்றவனாகவும், அசுரர்களின் ப்ராணனைப்போக்கு
கின்றவைகளும் ஜயம்ஜயமென்று வாயிலுற்சொல்லுகின்றவைகளும்
ப்ராணனுடன் கூடிவிளங்குகின்றவைகளான பஞ்சாயுதங்களால்
உபாசிக்கப்பெற்றவனாகவுமிருக்கின்ற பகவான், சர்வலோகமாதா
வும் தன்னைபடுத்தவர்களை ரக்ஷிக்கின்றவனும் க்ரணங்கருதாத கரு
ணையுடையவனும் என்றும் குறைவற்றவனும் முவுலகங்களையும்
ரக்ஷித்தற்குரிய பட்டமணிஷியுமான தேவியினால் மந்தஹாஸத்து
டன் அழகிய மொழிகளால் வினவப்பெற்றனர்.

“நாதா! ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமென்ற மூன்று க்ருத்யங்க
ளும் உம்முடையனவாயிருக்க அவற்றுள் படைத்தற்றொழிலை ப்ரும்,
மாவிற்கும் சம்ஹரித்தற்றொழிலைச் சிவனுக்கும் முன்பே கொடுத்து,
விட்டு யாவையும் ரக்ஷித்தலே சிறந்ததென்று நினைத்து விஷ்ணுரூபத்
துடன் தேவரீரே அதனைச் செய்துவருகின்றீர்; அன்றியும் புண்ய
பாரபருபமான ஸகலகர்மங்களையும் ப்ரும்மஸ்வரூபத்தையும் வெளி
யிடுகின்ற அளவற்ற வேதங்களையும், அந்த வேதங்களின், அர்த்தங்
களையே முடிவாய்ச் சொல்லுகின்ற சாஸ்த்ரங்களையும் கருணையுடன்
செய்தருளினீர். இவ்வாறிருந்தும் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் அநாதி
வாஸநா தோஷத்தால் தன்னறிவிழந்தவர்களாய் வேதசாஸ்த்ரங்
களை அவமதித்துத் தங்களிஷ்டத்தின்படியே கெட்டவழியிற் செல்
லவும் அரசன் தனதானையைக்கடந்து செல்கின்றவர்களை நல்வழிப்
படுத்தாதற்காகத் தானே நேரிற்செல்வதுபோலவே தேவரீரும் பூமி
யில் ராமகிருஷ்ணாதிருபத்துடன் அவதரித்தும் ஜனங்களை நல்
வழியிற்செல்லும்படி செய்யாமல் ஏன் வந்தீர்?” என்று கேட்டனர்.

அப்பொழுது புருஷோத்தமனான பகவான், மந்தஹாசத்
னடன் அந்த ஸ்ரீதேவியைப்பார்த்து, "தேவி! நன்றாய்விருந்த
தினை; கொல்லுவேன் கேட்பாயாக. நான் பூலோகத்திற் பற்பல
அவதாரங்களை யடைந்திருந்தும் முடர்களுள் மனிதர்கள் அகரத்
தன்மையை யடைந்தவர்களாய், அவர்கள் முன்செய்த பாவத்தாலும்
பழக்கத்தாலும், என்னை மதியாது என்னுடைய நியமனத்திற்கு
உட்படாதவர்களாய், துலாவிற்கட்டிய தோண்டியைப்போல் மாறி
மாறி மாறி, நான் ஜகத்தினையும் அடைவின்றவர்களாய், நான்
கொடுத்த கர்மமந்திரியம் ஞானேந்திரியங்களைக்கொண்டு, சமீபத்தைக்
கொய்ப்பக் கொடுத்த கத்திரினும் பசுவின்வாலைப்பறுப்பதுபோல சப்
தாதி விஷயங்களைப்பனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் நான் இப்போது
அவர்களை சுடெற்றுவதற்குத்தகுந்த மற்றொருபாயஞ் செய்திருக்கி
றேன். அகாவது நான் இவ்விடத்தினின்றும் ஸ்ரீரங்கமுகவிய
திம்பதேசம்மீது உன்னுடனும் பூமிதேவி நீயாதேவிகளுடனும்
அர்ச்சாவதாரத்தைக் கைப்பற்றுமிறேன். மஹாபுத்திரமான்களான
அனந்தசுருடாதி தித்யஸூரிகளும், பற்பல வர்ணங்களிலுதித்
தவர்களாய், பற்பல தேசங்களில் வசிக்கின்றவர்களாய், பற்பல ப்ரபத்
தங்களைச் செய்தலாலும், பற்பல கைங்கர்யங்களை யனுஷ்டித்தலா
லும், வேதாந்தங்களிலுள்ளவைகளும் சர்வவர்ணத்தார்க்குமுரிய
வைகளும் என்னுணங்களைக் கூறுகின்றவைகளும் கானம்செய்வதற்
குரியவைகளும் தமிழ் ரூபங்களுமான ஸ்தோத்ரங்களாலும், சப்
தாதி விஷயங்களிற்பற்றிய மனத்தினராயும் கெட்ட சாஸ்திரங்களை
யப்பிபசிக்கின்றவர்களாயும் புறமத சித்தாந்தங்களில் மோடிமுடைய
வர்களாயும் பிறவிபென்னும் பெருங்காட்டிற் சஞ்சரிக்கின்ற யானை
போன்றவர்களாயு மிருக்கின்ற மனிதர்களை, எளிதில் எனது பத்தி
மார்க்கத்தையும் ப்ரபத்திமார்க்கத்தையு மடையும்படிசெய்து, சுட்
டுத்தறியில் யானையைச்சேர்ப்பதுபோல் என்னிடத்திற் கொண்டு
வந்துசேர்ப்பார்கள். பின்பு நான் அவர்களை தித்யஸூரிகளைப்
போலவே அங்குகரித்துக்கொண்டு அவர்கள் செய்யுங் கைங்கர்யத்தை
யும் இவ்விடத்திலேயே அனுபவிப்பேன்" என்று சொல்லிவிட்டு,
பகவான் தித்யஸூரிகளையும் முக்தர்களையும் தனது பஞ்சாயுதங்
களையும் ஸ்ரீதேவியுதேவிகளையும் தானுத்தேசித்தவிடங்கட் கருப்பி

இனாம்!

இனாம்!!

'C' ரிஜிஸ்டர் டைம்ப்ஸ் இனாம்.

உயர்ந்த 18 காறட் கோல்ட் கோல்ட் டாரா ஸ்வர் பாக்கட் வாச்
இரது வதலும் உத்திரவாதம். மடலில் அச்சீட்டு இந்து ரூபாய் விலை
யுள்ளதும், பின்புறம் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதுமாய், ஒரு கடிசாரத்
திரட்டு ஆட்டர் செய்தேவர்களுக்கு பங்களிச் 'C' ரிஜிஸ்டர் செய்த டைம்பீஸ்
இனமாகக் கொடுக்கப்படும். சில காறாக்குமாதிரித் ஒரு கடியாரத்திற்கு ஆட்
டர் செய்தால் ஒரு டைம்பீஸ் இனமாகக் கொடுக்கப்படும். முந்தாம் நண்பர்
கட்டி.

மறுபாய் விலை ரூ. 5 தான்.

காட்டன் வாச் கம்பெனி.

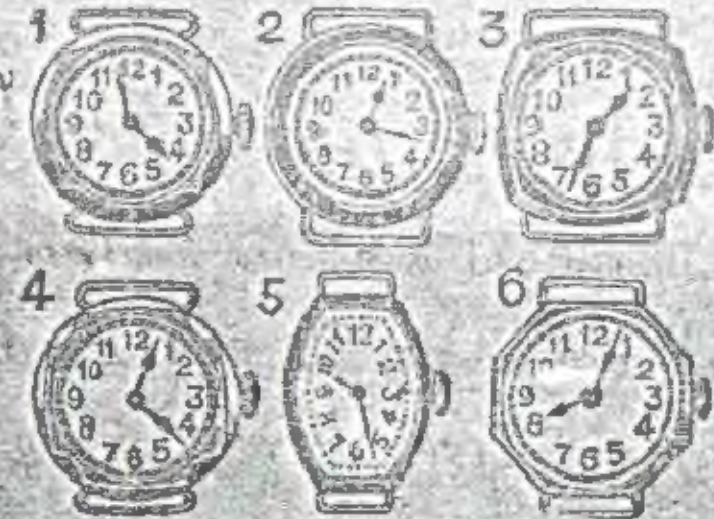
தபால் பெட்டி நெ. 265, மதுராஸ்.

பாதி விலை!

பாதி விலை!!

ஒரு மாதம்வரையிலும்.

அசல் விலை

பாதி விலை

ரூபாய்

ரூபாய்

14

7

22 காறட் கோல்ட் கோல்ட் கைசெடியரீம் 10 வருஷம் உத்திரவாதம்,
பார்க்கலக்கு அடியும், இக்கடியாரங்களில் எம்மாதிரி வேதப் ஜனபோதிலும்
அனுப்பிவைக்கப்படும். பாதி விலை ரூ. 7. ஒவ்வொரு கடியாரமும் ஒரு
பட்டுப் பட்டையுடன் அனுப்பப்படும்.

ஸ்வான் ஹவுஸ்,

தபால் பெட்டி 508, பி. டி. மதுராஸ்.

ஸ்ரீ மகேசுவர ஹரபகம்:

கூடல் மான் மியம்.

இது, சுவைய கருதாமலா என்ற விரும்பி கடவன் மாதிரியுடையதும், சங்கம் விளங்கிப்பெற்றதும், திருப்பல்லாண்டு கிளைத்த சிலை மாதிரிய மதுசையம்பதியின் பெருமை எல்லாம் செல்வையாய் எடுத்துரைக்கும் ஓர் அரிய நூலாம். இம், ப்ருஹ்மாண்ட புராணத்தை முதல் நூலாகக்கொண்டு விளங்கிய பழமையான தமிழ்க் காவ்யத்தின் இன்றும் வசனரூபமாக எழுதப்பெற்றது; படிப்பவர்களுக்கு இன்பத்தை விளைவிப்பது, இதில் அறிய பலவிதப்பங்கள் அடக்கிவிருக்கின்றன. ஆகலான் யாவரும் பொற்றத்தக்கதே. விதம்புனை நலர்கள் எவன் ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்-க்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

இதன் விலை அனா 0-6-0.

இங்கனம்,

மானேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் பிரஸ், மதுரை.

இதில் குணமில்லைபென்று ரூபிப்பவர்களுக்கு

இனாம் ரூபாய் 100.

அந்நிய நாடுகளிலும் நன்கு மதித்து மெடல் பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெண்டல் பாம்.

தந்தவியாதி களைப்போங்கி பற்களை உறுதியாக்கும்,

பற்பொடி.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

பாட்டில் விலை அனா 4.

விபாபாரிகளுக்கு தக்ககமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

எஜன்கேள் தேவை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண & கோ., மன்னார்குடி.

விளம்பர விகிதம்.

எல்லா ஆட்டர்களும் மனியார்டர்மலம் அனுப்புவதுடன் முழுவிளாசும் தெளிவாய் எழுதவேண்டும்.

எங்களுடைய பத்திரிகை பிரதிமாசம் 1500 காப்பிகள்வரை பல மாதங்களுக்கும் போகின்றதினால், விளம்பர சமசாரம் கொடுக்கிறவர்கள் அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விகிதப்படி நங்களுக்கு தேவையான காலத்திற்கு ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டுமே.

பக்கம்.	1 மீ	3 மீ	6 மீ	1 வரு
முதல் பக்கம் ரூ.	5-0-0	8-0-0	16-0-0	32
அரை பக்கம் ரூ.	1-8-0	4-0-0	8-0-0	16
கால் பக்கம் ரூ.	0-12-0	2-0-0	4-0-0	8

இங்கனம்,

மானேஜர்.

239, ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்,

தெற்குபாரட்டுத் தெரு, மதுரை.

WHAT IS YOUR DUTY TO YOUR COUNTRY?

To support Home Industries and give proper encouragement.

The Madras Pencil Factory,
P. Box 86, MADRAS